

[1982 பிப்ரவரி 15]

(5) அரசினர் தீர்மானம்.

“முருகேசன் கமிஷன்” பரிந்துரைகள் மீதும் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“30-4-1981 ஆம் தேதியன்று அவ்வுமன் வைக்கப்பெற்ற, திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையில் கருப்பன் என்ற கைதி 23-8-1979 ஆம் தேதியன்றும், மாரியப்ப தேவர் என்ற கைதி 28-8-1979 ஆம் தேதியன்றும் மறைவு குறித்த காரணங்களைக் கண்டறிய நியமிக்கப்பெற்ற மதுரை கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதி, திரு. எம். ஏ. முருகேசன் அவர்களது தனி நபர் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையில் அடங்கிய பரிந்துரைகளும், 27-3-1981 ஆம் தேதியிட்ட உள் துறையின் 683 ஆம் எண் அரசாணயின் இணைப்பில் குறிப்பிடப்பெற்றவாறு அரசு அவ்வுமன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை குறித்தும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”

திரு. அ. ரகுமாங்கன்: மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவைக்கு கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு முக்கியமான விசாரணைக் கமிஷன் பற்றிய விவாதம் நடைபெற இருக்கும் போது அதற்குரிய சட்ட அமைச்சர் அதனை அவையில் மொழிவதற்கு இல்லை.

திரு. துரைமுருகன்: இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. இந்த அவையை விட முக்கியமான வேலை என்ன இருக்கிறது. இது இந்த அவையை அவமதிக்கிற செயலாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டு அவையும் ஒரேநேரத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதால் சட்ட அமைச்சர் இங்கே இல்லை. எந்தப் பிரச்சினை குறித்தும் விவாதிக்க வேண்டுமென்கிற தீர்மானத்தை எந்த அமைச்சரும் மொழியலாம்.

திரு. ரா. உமாநாத்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் உள்விவரங்களுக்குச் செல்லுவதற்கு முன்னால் ஒரு விஷயத்தை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தின் மூலம், இது பற்றிய விளக்கங்கள் மூலம் ராங்களுக்கு சற்று நியாயம் கிடைக்காதா என்று பல்லாயிரக்கணக்கான கைதிகள் தமிழ்நாட்டு சிறைகளில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பதிலையும் அரசாங்கத்தின் முடிவுகளையும் சட்டாபாயமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களும் இந்த அவையும் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு.ரா.உமாநாத்]

முருகேசன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் சிறை நிர்வாகத்தின் உண்மைகளைப் பார்ப்பதற்கு உதவக் கூடிய சான்றாக அமைந்துள்ளது. அந்த அதிகாரிகளுக்கு ஒரு கடிவாளம் இட முருகேசன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் ஒரு அருமையான நல்ல வாய்ப்பாக அரசாங்கத்திற்கு அமைந்துள்ளது. ஆனால் அந்த வாய்ப்பை முறையாகப் பயன்டுத்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதன் பிறகு நம்முடைய மாநிலத்தில் அனேக சிறைகள் 'கொதிகனலாக' இருக்கின்றன என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திருச்சி சம்பவத்திற்குப் பிறகு, கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்ட சம்பவங்களுக்குப் பிறகு, சமீபத்தில் மதுரைச் சிறையில் ஒரு கைதி அடித்துக் கொல்லப்பட்டார் என்று கிளர்ச்சி நடந்தது. 12-1-82 ஆம் தேதியில் சிறை விதிகளைத் தளர்த்தக் கோரி கைதிகள் திருச்சி சிறையில் உண்ணாவிரதம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்த மாதம் 1ஆம் தேதி சொந்த ஊர்ப்பக்கம் மாறுதல் தேவை என்று வேலூர் சிறையில் மால் உண்ணாவிரதம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. சிறை நிர்வாகத்தில் ஒவ்வொரு சிறையிலும் கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்ற தகவல்கள் வந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. திருச்சி மத்திய சிறையில் 1979ல் நடந்தது என்ன? 23-8-79 அன்று இரவு கருப்பன் என்ற ஜன்ம தண்டனைக் கைதி மரணம் அடைந்தான். தற்கொலை என்று சிறை அதிகாரிகள் கூறிவிட்டார்கள். அது தற்கொலை அல்ல—அடித்துக் கொல்லப்பட்டான் என்று மறு நாள் இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட திருச்சி சிறைக் கைதிகள் சாப்பிடாமல் கூடினார்கள். பிணத்தைப் பார்க்க அனுமதி கேட்டனர். சிறை அதிகாரிகள் மறுத்து போலீசை வரவழைத்து வந்தி ராஜ் செய்து, கண்ணீர்ப்புகை விட்டு அவர்களைக் கலைத்து விட்டனர். சிறையில் தடியடி நடந்தது.

எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காக, அதை ஒடுக்குவதற்காக, முக்கியமான கைதிகளை, தனிக் கொட்டகையில் அடைப்பது, தனித் தனியாகப் பூட்டி வைத்து பிறகு சும்பலாக அதிகாரிகள் சென்று கைதியை வெளியே கூப்பிட்டு அல்லது உள்ளே நுழைந்து வேட்டை நாயை அடிப்பது போல் கைதியை வத்தியால் அடிப்பது, மீண்டும் கொட்டகையில் போடுவது என்பது பிரிட்டிஷ் காலத்தில் கையாண்ட முறை என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

அந்த முறையை நாங்கள், நமது தோழர்கள் 1948 ஆம் ஆண்டு ஹர் சிறையில் அனுபவித்தோம். அந்த முறையை சேலம் சிறையில் நாங்கள் அனுபவித்தோம். அந்த முறைதான் திருச்சி சிறையிலே நடந்திருக்கின்ற சம்பவம் என்று நான் நினைக்கிறேன். நீதிபதி முருகேசன் முதல் மரணம் தற்கொலை

[திரு.ரா.உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

என்று தீர்ப்பளித்தார். எனால் இரண்டாவது மரணம் அதாவது திரு மாரியப்பத் தேவர் மரணம் தற்கொலை அல்ல என்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார். முதல் மரணம் தற்கொலை என்பது எனக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை. இருப்பினும் இரண்டாவது மரணம் கொலை என்ற முருகேசன் கமிஷனின் தீர்ப்பு எல்லோருக்கும் எதிர்காலத்திலே விமோசனம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக நான் அந்த விஷயத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது மரணம் பற்றி கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையிலே 73 ஆம் டாராவிலே தமிழிலே கொடுத்திருப்பதை நான் படிக்கிறேன்.

“போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்த டாக்டரின் மருத்துவ அறிக்கைப்படி மாரியப்பத் தேவரின் நாக்கின் நிறம் மாறவில்லை; வாயிலிருந்து எச்சில் துளிதுளியா வெளியில் வந்ததில்லை, வாயிலிருந்தும் மூக்கிலிருந்தும் துரை வரவில்லை; முஷ்டி இறுகப் பிடித்திருக்கவில்லை... போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்கிற நேரத்தில் மாரியப்பத் தேவர் தூக்குப்போட உபயோகித்ததாகக் கூறப்படும் துண்டு டாக்டரிடம் காட்டப்படவில்லை.”

மேலும் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பாரா 75 இல் சொல்லப் பட்டிருப்பதைப் படிக்கிறேன்;

“மாரியப்பத் தேவர் தூக்குப் போட்டதாகக் கூறும் நேரத்தில், அதற்காக அவர் உபயோகப்படுத்தியதாகக் கூறப்பட்ட துண்டு, அவரிடம் இருந்திருக்கவே முடியாது, ஆகவே மாரியப்பத் தேவர் தூக்குப் போட்டுச் செத்திருக்க முடியாது” என்று நீதிபதி கூறியுள்ளார்.

அப்படியானால் அவர் எப்படி செத்திருக்க முடியும்? கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே பாரா 74 இல் சொல்லப்படுகிறது, படிக்கிறேன்.

“மாரியப்பத் தேவர் முதுகில் ஒரு வீக்கம் இருந்ததாக ஒத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. . . . பலவகை காயங்களுக்காக (multiple injuries) மாரியப்பத் தேவர் சிகிச்சை செய்யப்பட்டதாக சிறை மருத்துவ மனைப் பதிவேட்டில் இருக்கிறது என சிறை டாக்டர் ஒத்துக் கொள்கிறார். இரண்டு கால் முட்டிகளும் (னீ கேப்ஸ்) வீங்கியிருந்ததாக சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன.”

மேலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, “... மாரியப்பத் தேவரின் உடலில் பல காயங்கள் இருந்தன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.” “ஆகவே இந்த சாட்சியங்கள் அனைத்தும் மாரியப்பத் தேவர் அடிக்கப்பட்டுள்ளார் என்ற யூகத்திற்கு நம்மை கொண்டு செல்லப் போதுமானது.” இப்படிப் பல்வேறு இடங்களிலே இந்த ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டு இருப்பதைப் பார்த்துப்போது சிறை அதிகாரிகளால் நாய்மாதிரி அடித்தே கொல்லப்பட்டார் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன சான்று வேண்டும்.

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு. ரா. உமாநாத்]

24-8-79 ஆம் தேதி நடந்த தடியடி கண்ணீர் புகைக்குப் பின் இனிமேல் கிளர்ச்சி ஏற்படாமல் ஒடுக்க வெள்ளையன் காலத்திய பழக்கப்படி தனிக்கொட்டடைக் கொடுமையின் விளைவாக ஏற்பட்ட கொல்ல என்பதற்குச் சிறை அதிகாரிகள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையே சான்று.

சிறை அதிகாரி சமர்ப்பித்த அறிக்கையிலிருந்து பாரா 10 ஐ நான் படிக்கிறேன். “24-8-79 ஆம் தேதி நடந்த இந்த கிளர்ச்சிக்குப் பின், சிறையில் சகஜ நிலை ஏற்பட்டது. சிறைக்குள் இனிமேல் எதிர்காலத்தில் இத்தகைய கிளர்ச்சிகள் நிகழாமலிருக்க, அந்தக் கிளர்ச்சியில் பங்கெடுத்தவர்களை உள் சிறையில் 2-வது, 3-வது நம்பர் பிரளாக்கில் தனித்தனியாகப் பிரித்து பூட்டி வைத்தோம்.” என்று அதுவே சிறை அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அதற்குப் பின் என்ன நடந்தது. மாரியப்பத் தேவரின் உடல் காயங்கள் பேசின. மாரியப்பத் தேவரின் கடைசி மூச்சு—எந்த மூச்சு நமமால் கேட்கமுடியவில்லையோ—நமது காதல்கொண்டாத மூச்சு பேசியது, அவருடைய பிணம் பேசியது என்ன நடந்தது என்பதற்கு அவருடைய பிணம்தான் சாட்சி. இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் சிறை நிர்வாகம் இப்படித்தான் நடக்கும் என்று மறைந்த திரு. சிட்டிபரபுவின்டயா பேசுகிறது. வெள்ளையன் காலத்திய இந்த முறையை ஒழிக்க நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்?

இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலேயே இது வெளியான பிறகு “இந்த முறைகளைக் கையாண்டால் சிறை குப்பிரண்டென் டெண்டும் ஜெயிலரும் தண்டிக்கப்படுவார்கள்” என்று வாரன் பண்ணி பரம் சர்க்குலர், சுற்றறிக்கை விட்டார்களா? இல்லை. விளைவு என்ன? மாரியப்பத் தேவர் கொலை செய்யப்பட்டார். சரி. மாரியப்பத் தேவர் கொலைக்குப் பின்னராவது ஜெயில் குப்பிரண்டெண்டும், ஜெயிலரும் பரம் ஆக் டீல் பண்ண படுவார்கள் என்ற சர்க்குலரை அதற்குப் பிறகாவது அனுப்பி னார்களா? இல்லை. அதன் விளைவு மதுரையில் மீண்டும் இன்னொரு அடித்துக் கொலை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக மிசா கைதிகளைக் கொடுமைப்படுத்தியதற்கு பொறுப்புடைய வித்யாசாகருக்கு சிறை டி.ஐ.ஐ.யாகப் ப்ரமோஷன் கொடுத்துள்ளதாக அறிகிறேன். ஆகவே, சிறைக் கொடும் ப்ரமோஷனுக்கான ஒரு குவா லிப்பிகேஷனாகத்தான் சிறை அதிகாரிகள் இந்த நடவடிக்கைகளில் ருந்து புரிந்து கொள்வார்கள். இப்படி அவர்கள் புரிந்து கொள்கிறதொழுது இந்த முறையை நீங்கள் எப்படி ஒழிக்க முடியும்? இன்னும் ஆபத்து வராதா சிறைக்குள்ளே என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருச்சி கொலையில் அடிப்பதிலும், துன்புறுத்துவதிலும் கொலைக்குக் காரணமானவர்களும் அசிஸ்டென்ட் ஜெயிலர் சில்வர்ஸ்டர், வார்டர் திருநாவுசேகரசு, ஜே. டபிள்யூ- 23 என்று போட்டிருக்கிறது என்று அதுவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை ஏன் டிபார்ட்மென்டல் விசாரணை முடியும்வரை

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

சஸ்பெண்ட் செய்யவில்லை? அப்படி சஸ்பெண்ட் செய்ததாக என்னக்குத் தெரியவில்லை. செய்திருந்தால் அமைச்சரவர்கள் பிறகு சொல்லட்டும். ஒருக்கால் அமைச்சர் கூறுவார், ஜூடிஷியல் என்கொயரி அடிப்படையில் சஸ்பெண்ட் செய்யக் கூடாது என்று கோர்ட் தீர்ப்பு இருக்கிறது என்று. நான் கேட்கிறேன், ஜூடிஷியல் என்கொயரி அடிப்படையில் என்று நீங்கள் ஏன் கூற வேண்டும்? அந்த என்கொயரியில் பல சாட்சியங்கள் வந்துருக்கின்றன அல்லவா? அந்த சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் ஜூடிஷியல் என்கொயரியோடு நீங்கள் இணைக்காமல், அதைப் பற்றி சார்ஜ் ஷீட்டிலே குறிப்பிட்டாமல், அந்த பிரைமரி சாட்சியங்களை வைத்துக்காண்டே அவர்களை ஸ்பெண்ட் செய்திருக்கக் கூடாதா? ஏன் செய்யவில்லை?

மேலும், போலீஸ் புலனாய்வு நடக்கிறபொழுதே ஏன் இவர்களை கொல்லக் குற்றத்திற்கு கைது செய்யவில்லை? இப்பொழுது செய்வதில்லையா? இன்வெஸ்டிகேஷன் கம்பனிக்கு அனுப்பிறகுதான் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே அக்யூஸ்டை அரெஸ்ட் பண்ணுகிறீர்களா? இல்லையே. பிரிம்மினரி சிலது கிடைத்தவுடனேயே அரெஸ்ட் செய்கிறார்கள்; பிறகு இன்வெஸ்டிகேஷன் தெர்டர்ந்து நடத்துக் கொண்டுதானே இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் இப்படி வந்த பிறகு கொலைக்குற்றத்திற்காக ஏன் கைது செய்து இன்வெஸ்டிகேஷனைத் தொடரவில்லை?

இவ்வளவு உண்மைகளாகக் கண்டுபிடித்த கமிஷன் இந்தச் சம்பவங்களில் ஜெயிலர் விஜயநாராயணனுக்கு பங்கே இல்லை என எப்படி எழுதினார் என்பது எனக்கு ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. அதையும் நான் கூற வேண்டுமல்லவா? “ஜெயிலர் அவருடைய சொந்த அல்டிமட்டில் கூறுகிறார். நாங்கள் 37 ஆம் நம்பர் கொட்டிக்குப் போனோம். அங்கு ஒரு தண்டால் கொட்டிக்கதவில் ஒரு கைதி தூக்குப் போட்டதை பார்த்தேன். பிறகு கைது திறந்தோம். அந்த கைதி ய கீழே இறக்கினோம். துண்டை எடுத்தோம்” என்பது ஜெயிலர் தன்னுடைய சொந்த அல்டிமட்டில் கூறியிருப்பது.

நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், தூக்குப் போட்டது என்பது உண்மையல்ல என்றும், அடித்ததால் செத்தார் என்றும், துண்டு இருந்திருக்கவே முடியாது என்றும் கமிஷன் முடிவாகக் கூறியிருக்கும்பொழுது தூக்குப் போட்டதை ஜெயிலர் எப்படிப் பார்த்திருக்க முடியும்? இல்லாத துண்டை எப்படிப் பார்த்திருக்க முடியும்? ஆகவே, அது உண்மை அல்ல என்று கமிஷன் கூறுகிறது. நான் பார்த்தேன் என்று ஜெயிலர் கூறுகிறார். அது எப்படி உண்மையாக இருக்க முடியும்? இல்லாத துண்டை எப்படி ஜெயிலர் பார்த்திருக்க முடியும்? ஆகவேதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொலையை மறைக்க முயற்சித்ததற்காக, அதற்கான தடயங்களை மறைக்க முயற்சித்ததற்காக, தற்கொலையென பொய்யாக நிரூபிக்க

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

கழுத்தில் வேண்டுமென்றே ஒரு கயிற்றுக் குறி அடையாளம் உண்டாக்கியதற்காக, பொய்ச் சாட்சியம் உண்டாக்க ஒரு துண்டு கொண்டு வந்ததற்காக ஏன் அந்த ஜெயிலரை சஸ்பெண்ட் செய்யவில்லை? ஏன் அந்த ஜெயிலரைக் கைது செய்து கிரிமினல்ப் ரொசீடங்கல் இந்தக் குற்றத்திற்காக எடுக்கவில்லை?

நான் சட்டப்பேரவையில் பேசியதற்காகவே ஆத்திரப்பட்டு இவருக்கு குண்டு போதும் என்று ஆத்திரத்தோடு பேசிய இந்த ஜெயிலர்—ஜுவர்தான் இந்த ஜெயிலர், அந்தச் சம்பவத்திலே இருந்தவர், இங்கே பேசியதற்காக ஆத்திரம் வரக் கூடியவருக்கு ஒரு கைதியைப் பொறுத்தவரைக்கும் என்ன ஆத்திரம் ஏற்பட்டிருக்கும்? எப்படி நடந்திருப்பார் என்பதைக் கமிஷன் ஃபைண்டிங்கல் போக இதிலேயிருந்து நாம் புரிந்துகொள்ள முடியுமா?

மாரியப்பத் தேவர் மரணம் சம்பந்தமாக போலீஸ் இன்வெஸ்டிகேஷனுக்கு உத்தரவிட்டதாக அரசு உத்தரவில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் அந்த போலீஸ் விசாரணை நடத்தும் பொழுது போலீஸ் அதிகாரிகள் சிறைக் கைதிகளை அச்சுறுத்திய செய்தியை நான் இதே அவையில் ஒரு செஷனில் ரொல்லியருக்கிறேன். அது என்னவென்று எனக்குத்தெரியாது என்று நான் சொன்னதற்கு அமைச்சர் என்னிடம் சொன்னார். அந்த இன்வெஸ்டிகேஷன் நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த இன்வெஸ்டிகேஷனில் எந்தக் கைதிகள் ஜெயிலர் பெயரைச் சொன்னார்களோ அந்தக் கைதிகளை அச்சுறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று ரிப்போர்ட்டு எனக்கு வந்து நான் இந்த அவையிலே ரொல்லியருக்கிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கக்கூடிய அந்த போலீஸ் இன்வெஸ்டிகேஷனிலே அந்த போலீஸ் அதிகாரி கைதிகளை அச்சுறுத்தியிருக்கிறார் என்றால் இன்வெஸ்டிகேஷனுடைய ரிசல்ட் என்னவாகத்தான் இருக்கும்? அமைச்சர் சொன்னதற்குப் பிறகுதான் இன்வெஸ்டிகேஷன் சர்க்கலா இல்லையா என்பது நமக்குத்தெரியும், சர்க்கஸ்புல் என்றால் நல்லது. சர்க்கஸ்புல் இல்லை என்றால் இந்த அச்சுறுத்தலினுடைய விளைவு என்றுதான் நான் எடுத்துக்கொள்வேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மீண்டும் நிகழாமல் இருப்பதற்கு முதலில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை ஜயிலர், உதவி ஜெயிலரிடமிருந்து அதில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும், எந்தெந்த வார்ட்டுகளோ அவர்களையும் கொலைக் குற்றத்திற்கும், குற்றத்தை மறைக்க முயற்சித்ததற்கும், காண்குறை மறைக்க முயற்சித்ததற்கும் உடனே சஸ்பெண்ட் செய்ய வேண்டும். செய்யவில்லையென்றால், உடனே கைது செய்ய வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

அடுத்தபடியாக, கைதிகளின் அதிருப்திக்கு அஸ்திவாரமான காரணங்களை நீக்க இஸ்மாயில் கமிஷன் சிபாரிசுகளையும், நரசிம்மன் கமிஷன் சிபாரிசுகளையும் அமுல்படுத்த வேண்டுமென முருகேசன் கமிஷன் வலியுறுத்தியுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து நான் சில யோசனைகளை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.10)

உடனடியாக ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை அவரவர்கள் ஊர்பக்கம் இருக்கக் கூடிய சென்ட்ரல் ஜெயில்களுக்கு மாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். டென்ஷனுக்கு இது ஒரு முக்கிய காரணம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். அவர் அங்கே வந்தது, ஒரு நல்ல இனிஷியேடிவ் என்று நான் சொல்கிறேன். குறைகளைக் கண்டறிய நீங்களும் வாருங்கள் என்று அழைத்தார். அங்கே போய், அங்கே இருக்கக்கூடிய கைதிகளிடம் உறுதி சொன்னார். நீங்கள் நிச்சயம் பகிரங்கமாக, பயப்படாமல் சொல்லுங்கள்; சூப்பரின்டென்டென்ட் இருக்க மாட்டார், ஜெயிலர் இருக்க மாட்டார், உங்கள் பேரில் எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்க மாட்டார்கள் என்று அளித்த அந்த வாக்குறுதியை நம்பி பலபேர்கள் அமைச்சரிடம் சாட்சியம் சொன்னார்கள். அமைச்சர் திரும்பி வந்த சில நாட்களுக்குள், ஏதோ ஒரு சம்பவத்தைப் பயன்படுத்தி, சாட்சி சொல்லியிருக்கக் கூடிய பல கைதிகளை, வேலூர் சிறைக்கு மாற்றினார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறுவதற்கு இன்றைக்கு இவ்வளவு தெம்பு அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், who is running the Government? Is it the Minister or the officials? நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்படுத்தான் எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் நடக்க வேண்டுமென்று விரும்பக் கூடியவன் நான். ஆனால், அமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறி கைதிகளை டிரான்ஸ்பர் செய்துள்ளார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் வலக்குறுதி கொடுத்தாலும், கைதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலைமையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் கூறுகிறேன், உடனடியாக எல்லாக் கைதிகளையும் அவர்கள் ஊர்களுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய சிறைச்சாலைகளுக்கு மாற்றவேண்டும்.

இரண்டாவதாக, சுப்ரீம் கோர்ட் உத்தரவின்படி விடுதலை செய்யப்பட வேண்டிய ஆயுள் கைதிகளை விடுதலை செய்வதில் சற்று தாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் பெரிய அதிருப்தி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தாமதம் இல்லாமல், டோலீஸிடம் கேட்காமல், அதற்கான பரிசீலனை போர்டின் உத்தரவுப்படி, உடனடியாக அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உத்தரவு போட்டால் மட்டும் போதாது, அதை அமுல்படுத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே நேரில் பொறுப்பெடுத்து, செய்து வைக்க உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

மூன்றாவதாக, கைதிகளுக்கு முழு அளவு உணவு நல்லரசு மாகக் கிடைக்க தடையாக உள்ள ஊழலையும், திருட்டையும் ஒழிக்க வேண்டும். ஆகவே கைதிகளின் உணவைப் பாதுகாக்க, உடனடியாகச் செய்யக்கூடியது, ரேஷன் டெப்டி ஜெயிலர் ஸ்டோரா ரூமிலிருந்து-ரேஷன் இஷ்யூ பண்ணுகிற இடத்தில்தான் முதல் கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். ஸ்டோரிலிருந்து இஷ்யூயிங் பாய்ன்ட் அதுதான். ஏனென்றால், பல வருஷங்கள் நாங்கள் ஜெயிலில் இருந்ததால், அது எங்கே நடக்கிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ரேஷன் டெப்டி ஜெயிலர், ரேஷன் இஷ்யூ பண்ணுகிற அளவிலே கரெக்டாக இஷ்யூ செய்கிறாரா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அடுத்தது, ரேஷன் கொடுத்த பிறகு, சமையலறைக்குச் சென்றபின், கொடுத்த அளவு முழுவதும் சமையல் செய்யப்படுவதற்குச் சென்றிருக்கிறதா என்று பார்க்க சமையலறையில் கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டும். இந்தக் கண்காணிப்பை அதிகாரிகளே செய்ய முடியாது. ஏனென்றால், வேலிக்கு ஒணான் சாட்சி மாதிரியாகும். ஆகவே, நரசிம்மன் கமிஷன் ஒரு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. பல சிபாரிசுகளை அமல் நடத்த சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால், முக்கியமான ஒரு பரிந்துரையை அமல் செய்ய சர்க்கார் உத்தரவு போடவில்லை. நரசிம்மன் கமிஷன் அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது? கேரள சிறைகளில் வெற்றிகரமாகச் செயல்படும் கைதிகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கண்காணிப்பு கமிட்டிகள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தக் கமிட்டியினரும் அதிகாரிகளும் கூட்டு சேர்ந்தால், 'கொலூட்' செய்தால், அதைத் தவிர்க்க 6 மாதமொரு முறை கமிட்டிகளை புதுப்பிக்கவேண்டும். இது நரசிம்மன் கமிஷனுடைய சிபாரிசு. இதை அரசாங்கம் இன்னும் அமல்படுத்தவில்லை. இதை அமல்படுத்தினாலும், ஊழலின் ஊற்றை அடைக்காமல், அதாவது, பெரிய அதிகாரிகளின் மத்தியில் நிலவும் ஊழலை ஒழிக்காமல் கைதிகளுக்கு நிச்சயமாக நல்ல உணவு கிடைக்காது. நீங்கள் ஏந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்தினாலும், முதலில் அங்கே கையை வைக்கவில்லையென்றால் எதுவும் முடியாது. ஆகவே, நரசிம்மன் கமிஷனே சோர்வுற்று எழுதியதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பெரிய அதிகாரிகளின் மேல் நடக்கக் கூடிய அந்த ஊழலைப் பற்றி Tamil Nadu Prison Reforms Commission "சிறை இலாகாவின் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் மத்தியில் உலவும் லஞ்ச ஊழல்" நரசிம்மன் கூறுவது நான் ஏற்கனவே கூறியதைப் போல, கான்ட்ராக்டர்களிடம் கமிஷன் வசூல் செய்வதும், சிறைக்கு உணவுப் பொருள்கள், சிறைத் தொழிற்சாலைக்கு தேவையான பொருள்களும், மூலப்பொருள்களும் பெருமளவில் சப்ளை பண்ணும் மற்ற ஸ்தாபனங்களிடமும் கமிஷன் வசூல் செய்வது போன்ற வழியில்தான் சிறைகளின் பெரிய அதிகாரிகள் லஞ்சம் வசூல் செய்வது, டெண்டர் விடுவதன் மூலமும், கூட்டுறவு சூப்பர் மார்க்கட் போன்ற மற்ற ஸ்தாபனங்கள் மூலம்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

பொருள்கள் கொள்முதல் செய்வதன் மூலமும் இந்த ஊழலைத் தடுக்க சில முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு உள்ளது. இருந்தாலும், மட்டரகப் பொருள்களை நல்லரகப் பொருளென தள்ளிவிடுவதற்கும் அல்லது பில்லில் குறிப்பிட்ட அளவைவிட குறைந்த அளவு சப்ளை பண்ணவும், அதை வாங்கும் அதிகாரிகளுக்குக் கமிஷன் கொடுப்பது ஒரு வியாபார தந்திரமாக சப்ளையர்கள் கருதுகிற வரையிலும், அந்தக் கமிஷனுக்கு பணியும் அதிகாரிகள் இருக்கும் வரையிலும் இப்படிப்பட்ட ஊழலை ஒழிக்க முடியாது என்று பிரஸ்டிரேஷனோடு, சோர்வடைந்து எழுதி இருக்கிறார். அவர் மட்டுமல்ல, திரு. டயன், திரு. வெங்கோபராவ் மற்றும் திரு. நரசிம்மன் அவர்களும் தான்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு உயர்மட்டக் கமிஷன் ஒரு லாங் டெர்ம் லாங் பீரியட் எடுத்து இன்வெஸ்டிகேட் பண்ணியும், ஃபிரண்டலாக ஃபிராங்குக டாப்மோஸ்ட்டில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், டெப்டி ஜெயிலரை நாம் கண்காணித்தால் கூட, வெளியே இருந்து கமிஷன் வாங்கி மட்டரக பொருள்களை சப்ளை பண்ணுகின்றவர்களை நாம் என்ன பண்ண முடியும். ஆகவே ஈரசிம்மன் கமிஷன் சோர்வடைந்தாலும் பெரும் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கி மட்டரகப் பொருள்களையும், அளவையும் குறைத்து சப்ளை செய்வதைத் தடுக்க நம்முடைய சர்க்கார் என்ன செய்து என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார். சமீபத்தில் ஒரு சூப்பிரன்டென்டை சஸ்பென்டு செய்தது அதற்காகத்தான் என்று கூறுவார். அது உதாரணமாக இருக்க முடியாது. அதற்குக் காரணங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த சூப்பிரன்டென்டை டி. ஐ. ஜி. ஆக்கவேண்டும் என்று அரசு நிர்ப்பந்திக்க ஒரு மஞ்சள் பத்திரிகை அமைச்சர் மீது அபாண்டமாக எழுதியுள்ளது. டி.ஐ.ஜி. யாராக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே There are so many reasons for that ஆகவே இந்த நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது இதிலே வராது. ஆகவே அந்த உதாரணம் பயன்படாது.

பெரிய அதிகாரிகளையும், அவர்களின் பர்ச்சேஸ்களையும் கண்காணிக்கச் சிறையுடன் சம்பந்தமில்லாத விசேஷ விஜிலன்ஸ் செல் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

சமீபத்திலே வெளியிடப்பட்டுள்ள விடுப்பு முறை உத்தரவு ரத்து செய்யப்படவேண்டும். இது சம்பந்தமாக திருச்சி சிறையிலே உண்ணாவிரதம் கூட நடந்தது. 15 நாட்களை, 5 நாட்களாகக் கொண்ட மூன்று முறை விடுப்பாக மாற்றவேண்டும்; 3 ஆண்டுகள் பூர்த்தியானவர்களுக்குத்தான் விடுப்பு என்ற நிபந்தனை நீக்கப்படவேண்டும். போலீஸ் சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்கக் கூடாது. Probation Officers இடமிருந்து சான்றிதழ் பெற்று வரவேண்டும் என்று இப்போது சேர்க்கப்

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

பட்டிருக்கிறது. அந்த நிபந்தனை கூடாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிறைக்கொடுமைகளை ஒழிப்பதற்கு விசேஷ நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். அதற்கு முதலிலே செய்யவேண்டியது கான்விக்ட் வார்டர் சிஸ்டத்தை, கைதிகளைக் காவலராக்குகின்ற சிஸ்டத்தை அபாலிஷ் செய்ய வேண்டும். இதை முருகேசன் கமிஷன் சிபாரிசு செய்துள்ளது. நரசிம்மன் கமிஷன் சிபாரிசு செய்துள்ளது; இஸ்மாயில் கமிஷன் சிபாரிசு செய்துள்ளது. ஏன் டி.ஐ.ஜி. தேவாரம் கூட, தன்னுடைய அபிடிவிட்டிலே நரசிம்மன் கமிஷன் விசாரணையின் போது கொடுத்த அபிடவிட்டிலே சொல்லி உள்ளார். உடனடியாக இவர்கள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இவர்களை எடுப்பதன் மூலமாக அரசுக்குப் பைனான்சியல் செலவு அதிகமானாலும் இவர்களை எடுக்கவேண்டும். எவ்வளவு செலவானாலும் இந்த கான்விக்ட் வார்டர்களை ஒழிப்பதில் ஏற்படும் நஷ்டம் அவர்களால் ஏற்படும் மனக்கஷ்டத்தை விட குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

மேலும் இன்று கைதிகள் சிறையில் அடிக்கப்படும்போது, எந்தக் காவலர் அடித்தாரோ அவர் மூலம்தான் புகார் செய்ய வேண்டும். எந்த வார்டர் அவரை அடித்தாரோ அவர் மூலம்தான் குப்பிரன்டென்டுக்கு புகார் செய்யவேண்டும். அது சாத்தியமில்லை. எனவே ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், சீல் செய்யப்பட்ட மனுபோடும் பெட்டிகள் வைக்கப்படவேண்டும். அந்தப் பெட்டிகள் வாரம் ஒரு முறை நேராக அரசுக்குத்தான் செல்ல வேண்டுமே தவிர, அங்கே இருக்கின்ற குப்பிரன்டென்டு கைக்குப் போகக் கூடாது. அந்த முறையிலே நம்பிக்கை வைக்கக் கூடிய வகையிலே செய்யவேண்டும். நேராக கவர்ன்மென்டுக்குத் தான் போக வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒவ்வொரு மத்திய சிறையினை பார்வையிடும் அதிகாரத்துடன் சிறைக் கைதிகள் அவர்கள் மேல் அக்கறை கொண்டுள்ள எம். பி. எம். எல். ஏ. ஸ்தல கவுன்சிலர்கள் கொண்ட கமிட்டிகளை அமைக்கவேண்டும்.

(முற்பகல் 11.20)

அதேபோல், மாநிலத்தில் எந்தச் சிறையையும் பார்வையிடும் அதிகாரத்துடன் கூட எம். பி., எம். எல். ஏ.க்களைக் கொண்ட 'மாநிலக் கமிட்டி' என்று அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

சமீபத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருந்து ஒரு கட்டளை மாநில அரசுக்கு வந்து இருக்கிறது. அது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். கைதிகளை நடத்துவதற்கான 'கெய்டுலைன்ஸ்' அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த 'கெய்டுலைன்ஸ்' உடனடியாக நிறைவேற்றப்படவேண்டியவைகள், அனால் அதை இங்கே நீங்கள் அமல்படுத்தவில்லை என்பது தான் நான் அறிந்த வரையில் உள்ள நிலைமை. அதிலே தப்பு இருந்தால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது சொல்லட்டும். நான் அறிந்த வரையில், 'யு டிட் நாட் இம்பிளிமென்ட்.'

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆபீசர்ஸ் அதையெல்லாம் விரும்பமாட்டார்கள். They will think that they are all shackles on their hands அவர்களுடைய சுதந்தரத்தின் மீது ஏதோ சங்கிலி போடுவது மாதிரி அவர்கள் நினைப்பார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு ஒரு குறுக்குவழி தான் தெரியும். கைது என்றால் அவன் மாற்றப்பட வேண்டியவன் என்பது எல்லாம் புத்தகத்தில்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடைபெறுகிறது என்றால், என்னுடைய கையில் துப்பாக்கி இருக்கிறது, நினைத்தால் நான் போன் செய்யவேன், போன் செய்தால் போலீஸ் வரும் ஆகவே குறுக்கு வழியில் சுட்டுக் கொள்வது, பினிஷ் பண்ணுவது என்பதுதான் அவர்களுடைய தியரி. சுட்டால் சாவு, அல்லது அடித்துக் கொலை செய்யப்பட்டால் அது தற்கொலை என்று ரிக்கார்ட் செய்வது என்கிற முறையைத் தான் அவர்கள் கடைபிடித்து வருகிறார்கள்.

மாரியப் பத் தேவர் கொலையைப் பெரறுத்தவரையில் ஆரம்பத்தில் டாக்டர் ரிப்போர்ட் 'டெத் பை ஹேக்கிங்' என்பதாகும். ஆனால் அவரைக் கோர்ட்டிலே ஏற்றிக் குறுக்கு விசாரணை செய்கிறபோது, வாயில் நுரை வரவில்லை. காதிலே அது வரவில்லை, இதிலே இது வரவில்லை என்று சொல்கிறார். ஆகவே சுப்ரீம் கோர்ட்டின் கெய்டுலென்ஸ் அமல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்துகிறேன். அதை இந்த மாநிலத்தில் ஏன் நீங்கள் அமல்படுத்தவில்லை, அப்படி அமல் நடத்த முடியாமல் இருப்பதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் அந்த கெய்டுலென்ஸில் எது அமல்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

இங்கேயிருக்கின்ற அரசாங்கத்திற்கும், ஆளும் கட்சிக்கும், நான் ஒரு எச்சரிக்கையை விடவிரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் உள்ள அனைத்து அமைச்சர்களும், அனைத்து உறுப்பினர்களும், இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களும், நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். இதை நீங்கள் இப்போதே உணர்ந்து போர்க்கால அடிப்படையில் திருத்தி நடவடிக்கைகளை எடுப்பது நல்லது. Otherwise it will be too late when you realise.

நீங்கள் காலம் கடந்து உணர்வீர்கள். இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், உணரவில்லை என்றால், பின்னாலே உணர்ந்தாலும் பலன் இல்லாமல் போய்விடும். அப்போது வருத்தப்படுவீர்கள். அதைத்தான் நம்முடைய நண்பர் சிட்டிபாபு அவர்கள் தன்னுடைய 'டைரி' மூலம் உலகத்திற்கு படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் சிறைக்கொடுமையை அனுபவித்த போது எழுதியதை உங்களுக்காக நான் 'கோட்' செய்ய விரும்புகிறேன். திரு. இஸ்மாயில் அறிக்கை பக்கம் 21-ல் அது சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. 'தி.மு.க. அமைச்சரவையில் சிறை

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அமைச்சராக இருந்தவர், அப்பொழுதே சிறையைச் சீர்திருத்த எதுவும் செய்யவில்லை” என்று தன்னுடைய டைரியில் சிட்டிபாபு எழுதியுள்ளார் என்று இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் 22-ம் பக்கத்தில் மேலும் சிட்டிபாபு எழுதியுள்ளதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. “நான் ஏற்கனவே கூறியபடி, சிறைசீர்திருத்தம் செய்ய தி.மு.க. அமைச்சர் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என அமைச்சரைக் குறை கூறி எழுத சிட்டிபாபு தயங்கவில்லை”. அதைப்போலவே ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையின் பக்கம் 23-ல் சிட்டிபாபு டைரியில் எழுதியுள்ளது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “நாமும் அதிகாரத்தில் இருந்தபோது செய்யவேண்டியதை செய்யவில்லை” என்று வருத்தத்துடன் எழுதினார், சிட்டிபாபு என்று கூறப்பட்டுள்ளது. திரு. சிட்டிபாபு அவர்கள் சிறைக்குள்ளே இருந்த போது, அகங்காரமாக அந்த சிறை அதிகாரிகள் வருவதைப் பார்த்துவிட்டு, இதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். ‘நேற்று வரைக்கும் எங்களுடன் சொந்தக்காரர்கள் போல் காட்சி அளித்தவர்கள் இன்று அதிகாரிகளாக அகங்காரத்துடன் காட்சி அளிக்கிறார்கள்’ என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார் மறைந்த சிட்டிபாபு தன்னுடைய டைரியில் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

உங்களுக்கு இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எங்களுக்கு இதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. நாங்கள் அவ்வப்போது அதிகாரிகளால் பிடிக்கப்படுகிறோம். சிறையில் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறோம். இன்றைக்கு நான் கைது செய்யப்படலாம். நாளைக்குக் காலையில் ‘தற்கொலை செய்துகொண்டார் உமாநாத்’ என்று கூட சொன்னாலும் ஆச்சர்யப்படுவதற்கு இல்லை. நாங்கள் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு நீங்கள் தயாரா இல்லை என்று சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. உங்களுடைய வீரத்தைக் குறைத்து மதிப்பிட விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. நண்பர் சிட்டிபாபு அவர்களின் உணர்வை நீங்கள் உணர்ந்து இப்பொழுதே அத்தகைய நிலைமைகளைப் போக்குவதற்கான முறையில் அவசர நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதிலே ‘பரிஸ்டிஜ்’ குவஸ்சன், பார்க்கக்கூடாது. சிட்டிபாபு சொல்லியிருக்கிறாரே என்று பார்க்கக்கூடாது. இது ஒரு சீரியஸ்ஸான மேட்டர். இதிலே நடவடிக்கை எடுக்க தயக்கம் காட்டினீர்கள் என்று சொன்னால், எதிர்காலத்தில் பல சிறைக்கொடுமைகளுக்கு, ஆயிரக்கணக்கான சிறைக்கொடுமைகளுக்கு வழிகோளியதாக ஆகிவிடும் என்று சொல்லி, இத்தகைய முறைகள் தவிர்க்கப்படுகின்ற வகையில் நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காக உத்தரவாதம் அளிக்கின்ற வகையில் பதில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, திருச்சி மத்திய சிறையில் இரண்டு ஆயுள் கைதிகள்—ஒருவர் கருப்பன், இன்னொருவர் பெயர் மாரியப்பதேவர்—இவர்கள் இரண்டு பேர்களும் 23-8-79 அன்றும் 28-8-79 அன்றும் மரணம் அடைந்தார்கள் சிறைக்குள்ளே. இவர்கள் இறந்துபோன காரணம் குறித்து தமிழக அரசு, அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி நீதிபதி முருகேசன் அவர்களைக் கொண்டு விசாரணைக் கமிஷன் நியமித்தது. அந்த விசாரணைக் கமிஷனுடைய தீர்ப்புகள் அடங்கிய அறிக்கை இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டு இப்போது இங்கே ஸ்வாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சிறை அதிகாரிகள் இந்த இரண்டு ஆயுள் கைதிகளுடைய மரணத்தைப்பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் கருப்பன் என்ற ஆயுள் கைதி இன்னொரு ஆயுள் கைதியின் போர்வையைத் திருடிவிட்டார். விசாரணைக்குப் பயந்து வேப்பமரத்திலே தூக்கிலே தொங்கினார். எனவே கருப்பன் மாண்டது தூக்கிலே தொங்கிதான். தற்கொலைதான் காரணம் என்று சிறை அதிகாரிகள் சார்பாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அதைப்போலவே இரண்டாவதாக மாண்டு போனவர் மாரியப்பதேவர் என்ற ஆயுள் கைதி. அவர் எப்படி இறந்தார் என்றால் சிறையில் இருக்கிற அவருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற 'கினோஸ்ட் செல் நம்பர் 37'-ல் துண்டை பயன்படுத்தி தூக்குப் போட்டு இறந்துபோனார் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக கருப்பனும் அதைப்போல மாரியப்ப தேவரும்—இந்த இரண்டு ஆயுள் கைதிகளும் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள், தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு இறந்தார்கள் என்று சிறை அதிகாரிகள் காரணம் சொல்கிறார்கள்.

ஆனால் அந்தச் சிறையிலே இருக்கிற மற்ற கைதிகள் எல்லாம் அதற்கு வேறு ஒரு காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள். கருப்பன் என்ற ஆயுள் கைதியும் மாரியப்பதேவர் என்ற ஆயுள் கைதியும் அடித்தே கொல்லப்பட்டார்கள் என்று அவர்கள் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் கருப்பன் தற்கொலை செய்யவில்லை; அப்படிச் சொல்வது உண்மையல்ல; அவர் அடித்தே கொல்லப்பட்டார் என்று திருச்சி மத்திய சிறையில் இருக்கிற கைதிகள் எல்லாம் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அவருடைய பிணத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சிறை அதிகாரிகள் அதை மறுத்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் அங்கே உண்ணாவிரதம் இருந்த போது அந்த சிறைக்குள்ளே வெளியிலே இருந்து போலீஸ் அழைக்கப்படுகிறது. அங்கே தடியடிப்பிரயோகம் மத்திய சிறையில் நடைபெறுகிறது; கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம் நடைபெறுகிறது. அந்த நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே தடியடிப்பிரயோகம் நடக்கிறது. கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம் நடக்கிறது, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கிறது. அதிலே பலர் காயம் அடைந்தார்கள்; அவர்களுடைய

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். சிலர் கண் பார்வை இழந்தார்கள். சிலர் கேட்கும் ஆற்றலை இழந்தார்கள். அதைப் பற்றி எல்லாம் அவர்கள் அங்கே நீதிபதி முன்னால் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே, இந்த அரசாங்கம் என்னை இதுகுறித்து விசாரிக்கச் சொல்லவில்லை, 'டேர்ம்ஸ் ஆஃப் ரெஃபரன்ஸ்' சிலே சொல்லவில்லை; கைதிகள் மீது தாக்குதல் நடைபெற்றது பற்றி நான் விசாரிக்க வரவில்லை; ஆனால் நடைபெற்றது என்று கைதிகள் சொல்கிறார்கள்; நான் என்ன செய்வது என்று சொல்லுகிறார்.

நான் கேட்கிறேன். இந்த சர்க்காரை கேட்கிறேன். நடைபெற்ற தாக்குதல் பற்றி கமிஷனிடம் கைதிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் கமிஷன் அதை விசாரிக்க வரவில்லை என்கிறது. இரண்டு ஆயுள் கைதிகள் மரணம்; அதிலே சந்தேகமிருப்பதால் விசாரணைக் கமிஷன் நியமித்தோம் என்று சொல்கிறார்கள் இந்த கலவரங்களைப்பற்றி விசாரிக்க ஏன் விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கவில்லை? மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் இதற்குக்கூட விசாரணைக் கமிஷன் தேவை, வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றதற்கு, சடியடிப்பிரயோகம் நடைபெற்றதற்கு, கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம் நடைபெற்றதற்கு நீதிவிசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால் அதுபற்றி விசாரிக்கவில்லை. அந்தக் கொடுமைகளுக்கு காரணமான அதிகாரிகள் யார், யார்? அந்தக் குற்றங்களைச் செய்தவர் யார்? இந்த சர்க்கார் அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுத்த ல்தான், அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் சிறையிலே இத்தகைய சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீதிபதி இந்த இரண்டு ஆயுள் கைதிகள் பற்றி விசாரித்து, மரணமா அல்லது தற்கொலையா என்று விசாரிக்கத் தொடங்கி. அவர் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார். ஆயுள் கைதிகள் தற்கொலைதான் செய்து கொண்டார்கள், என்று சொல்கிறார். போர்வையைத் திருடிய கருப்பன் அவமானம் தாங்காமல் தற்கொலை செய்து கொண்டார். அதுமட்டுமல்ல. 1975-லே கருப்பன் தற்கொலை செய்து கொள்கிற மனோபாவத்தில் முயற்சி செய்தார்.

[முற்பகல் 11.30]

பினாயிலைச் சாப்பிட்டுச் சாவதற்கு முயற்சி செய்தார். ஆகவே அவருடைய மனோநிலை ஒரு தற்கொலை மனோநிலை, அப்படிப்பட்ட மனோநிலை ஏற்கெனவே அவருக்கு இருந்திருக்கின்றது. எனவே கருப்பன் தற்கொலைதான் செய்துகொண்டார், வேப்பமரத்திலே தொங்கினார் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று சொல்லி கைதிகளுடைய சாட்சியங்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கின்றன என்று சொல்பவருடைய சாவு, அந்த ஆயுள் கைதியினுடைய சாவு தாக்குவினு

[திரு. அ. ரகுமன்கான்] [1982 பிப்ரவரி 15]

போட்ட சாவுதான், தற்கொலைதான் என்று நீதிபதி முருகேசன் முடிவுக்கு வருகிறார். ஆனால் ஆயுள் கைது மாரியப்ப தேவரைப் பற்றி சொல்கிறபோது நீதிபதி முருகேசன் சொல்கிறார், இது தற்கொலை அல்ல. தூக்கு என்று சொல்வது தவறு, மருத்துவரின் சான்றிதழ் இது தூக்குதான் என்பதை நிரூபிக்காமல் அடித்துக் கொல்லப்பட்டதற்கான காயங்கள் மற்றும் ஏராளமான சான்றுகள் இருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்லாமல், 37-வது செல்லில் க்ளோஸ்ட் பிரிசனில் அந்த ஆயுள் கைதி மாரியப்ப தேவர் துண்டைப் பயன்படுத்தி தூக்குப் போட்டார் என்ற வாதமே தப்பானது. காரணம் அவர் சொல்கிறார். மெட்ராஸ் பிரிசன் அன்ட் ரீஃபர்மேட்டரி மேனுவல் விதியின் 301-ன்படி துண்டு அணிவது சிறைச்சாலைக்குள்ளே சட்டவிரோதமானது அரைஞாண் கமிறு கூட செல்லின் உள்ளே கட்டுவதற்கு அனுமதிக்கமாட்டார்கள். எனவே இந்த விதிகளுக்குப் புறம்பாக உள்ளே ஒரு கைதி துண்டை அணிந்திருக்க முடியாது. அதுமட்டுமல்ல. இந்த சிறைச்சாலையை ஒரு விசாரணைக்குழு பார்வையிடுகிறது. அந்த விசாரணைக்குழு அரசியல் வாதிகளைக் கொண்ட குழுவல்ல, ஒரு பொதுவான குழு. அந்த குழு சொல்கிறது, மாரியப்ப தேவர் துண்டு அணிந்திருந்தார் என்று கூற்று உண்மை அல்ல. காரணம் அதே ப்ளாக்கிலே அதே க்ளோஸ்ட் பிரிசனில் இருக்கக்கூடிய செல்களில் உள்ள மற்ற கைதிகளை நாங்கள் பார்வையிட்டோம். அங்கே அவர்கள் துண்டு அணிந்திருக்கவில்லை, ஆகவே துண்டு அணிந்திருந்தார் என்று சொல்கிற வாதம் தப்பானது என்ற தெளிவான முடிவுக்கு வந்து இந்த மாரியப்ப தேவருடைய மரணம் சந்தேகத்திற்குரியது, வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வது என்று சொன்னால் இது தற்கொலை அல்ல, அடித்து காயப்படுத்தப்பட்டு மரணம் சம்பவித்திருக்கிறது என்ற அர்த்தத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது என்ற விதித்திலே நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் தெளிவான தீர்ப்பை வழங்கி இருக்கிறார்கள். இதிலே என்ன வேடிக்கை என்று கேட்டால் இந்தத் தீர்ப்பை இந்த அறிக்கையை இந்தச் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்கிறது. இதிலே சாட்சியங்கள் தவறாக இருக்கின்றது என்றோ அல்லது டாக்டருடைய எவிடென்ஸ் ஒரு மாதிரியாக இருக்கின்றது என்றோ இந்த சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. பால் கமிஷன் அறிக்கையின்போது டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணனின் சாட்சியம் எக்ஸ்பர்ட் எவிடென்ஸ் அல்ல என்று வாதிட்ட இந்த சர்க்கார் இங்கே இருக்கக்கூடிய டாக்டர் கொடுத்த எவிடென்ஸை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறது. பால் கமிஷன் அறிக்கையில் சுப்பிரமணியபிள்ளை ஒத்துப் போனதற்குக் காரணம் அடித்துக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்பதற்கு ஆதாரமாக எந்த டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் எவிடென்ஸ் கொடுத்தாரோ அவர் சரியான டாக்டர் அல்ல, கைகள் நடுங்குகின்ற டாக்டர், அவரை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று மற்ற மாநிலத் தீர்ப்புகளை எல்லாம் காட்டிப் பேசிய இந்த சர்க்கார், அறிக்கைக்கு மேல் அறிக்கை வைத்த இந்த சர்க்கார் இந்தத் தீர்ப்பையும், டாக்டர் சாட்சியத்தையும் அப்படியே ஒப்புக்கொள்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அப்படி ஒப்புக்கொண்டதற்குப் பிறகு நான் ஒன்று கேட்கிறேன், என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? மாரியப்ப தேவருடைய மாணத்திற்குக் காரணமான அந்தச் சிற்ற அதிகாரியின் மீது இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? புலன் விசாரணை உண்டா? கைதுகள் உண்டா? வழக்கு உண்டா? டிப்பார்ட்மென்ட் ஆக்ஷன் உண்டா? இருந்தால் அமைச்சர் இந்த அவையிலே தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்திலே வருத்தத்தோடு ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்கிறேன். குற்றவாளிகள் யாராக இருந்தாலும் தப்பக் கூடாது. இந்தப் பிரச்சனையில் இந்த சர்க்கார் தயக்கம் காட்டக் கூடாது. இஸ்மாயில் கமிஷன் பற்றி நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் கூட சுருக்கமாகச் சொன்னார்கள். அமைச்சரின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன், மிசா இருந்த காலம் அது. அவசரப் பிரகடனம் அத்திலே இருந்த நேரம் அது. சென்னை மத்திய சிறைச் சாலையிலே பல கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன. முரசொலி மாறன், ஸ்டாலின், ஆற்காடு வீராசாமி, சீத்தாபதி போன்றவர்களும், கழகத் தோழர்களும், கர் பூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், அரசியல் இயக்கத்திலே இல்லாதவர்களும், திராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்த சம்பந்தம் போன்றவர்களெல்லாம் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். சிறுத்தைபாசு சிறைக்குச் சென்ற சிட்டிப்பாபு அவர்கள் செய்த பிணமாக வருவதற்கான சூழ்நிலைகள் எல்லாம் அங்கே நடைபெற்றது. ஆனால் அந்த நீதிபதி இஸ்மாயில் தன்னுடைய தீர்ப்பிலே தன்னுடைய அறிக்கையிலே என்ன சொல்கிறார் என்று சொன்னால்—நான் சுருக்கமாக உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 1976 ஆம் ஆண்டு சிறைச் சாலையில் காவல் கைதிகள் அடிக்கப்பட்டது, துன்புறுத்தப்பட்டது, இழிவாக நடத்தப்பட்டது ஆகியவற்றுக்கு மத்திய சிறைச்சாலை கண்காணிப்பாளர் திரு. வித்தியாசாகரன் தான் பொறுப்பு என்பது முந்திய அத்தியாயங்களில் நான் குறிப்பிட்டுள்ள முடிவுக்குத் தெளிவாகத் தெரியவருகின்றது.

1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் நாள் மாலை சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் திரு. வித்தியாசாகர் இருந்தார், அப்போதிருந்த ஜெயிலர் திரு. கையூமின் உதவியோடு மேற்றொன்ன காரியங்கள் அனைத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்தார். 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 2 ஆம் நாள் இரவு காவல் கைதிகள் அடிக்கப்பட்டபோது அவர் அங்கு இருந்தார். அவர் அதை மேற்பார்வையிட்டார் என்று என்னால் பதிவு செய்யப்பட்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் அப்போதிருந்த கண்காணிப்பாளர் வித்தியாசாகருக்குத் தெரியாமல், அவருடைய இசைவு இல்லாமல் அவைகள் நடைபெற்றிருக்கலாம் என்று கூறுவது ஏலாததாகும் என்று வித்தியாசாகர் என்று துறை கண்காணிப்பாளர்தான் அவ்வளவு கொடுமைகளுக்கும் காரணமான குற்றவாளி என்று இஸ்மாயில் கமிஷன் தீர்ப்பில் 181வது பக்கம் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. க. ரகுமான்கான்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

அதைப்போலவே சிறைச்சாலையில் அன்றைக்கிருந்த ஐ.ஜி. அவர்களைப் பற்றி. அதே இஸ்மாயில் கமிஷன் சொல்கிறார். 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் தேதியன்று, மத்திய சிறைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட காவல் கைதிகளுக்கு ஒழுங்காக இடம் அளிக்கப்படாத .. (குறுக்கீடு)

திரு. த. வீராசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. அவையிலே இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் மீது விவாதம் நடைபெறுகிறதா? முருகேசன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டின் மீது விவாதம் நடப்பெறுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்ற உங்கள் நல்ல எண்ணத்தை காட்டுவதான கமிஷன்களின் ரிப்போர்ட்டுகள் எப்படி இருக்கிறது என்பதை கோடிட்டுக் காட்டுவதற்காகத் தான் இவைகளைச் சொன்னேன். அவர்கள் மீது எல்லாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கிறீர்கள் அந்த வித்யாசாகரன் அவர்களை டி.ஐ.ஜி. ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். அவர் அவ்வாறு டி.ஐ.ஜியாக ஆக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, பலபேர் மீது பழி வாங்குகிற முறையில் சஸ்பெண்ட் போன்ற வேலைகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

அதைப்போலவே இன்னொருவருக்கும் பதவி உயர்வு கொடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. இந்த முருகேசன் கமிஷனுடைய அறிக்கையின் அடிப்படையில் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடுவீர்களா என்பதை சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் நான் அதை கோடிட்டுக் காட்டினேன். உங்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரி என்பதற்காக காப்பாற்றாதீர்கள் காரணம் தவறு செய்பவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

பால் கமிஷன் அறிக்கை சம்பந்தமாக சதாசிவம் கைது செய்யப் பட்டார். கோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது. அதற்குள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. ஆனால் தவறு செய்கிற அதிகாரிகள் தண்டிக்கப்படுகிறார்களா என்றுதான் கேட்கிறேன். முருகேசன் கமிட்டி அறிக்கையிலே தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் உங்களுடைய கடந்த காலச் செயல்கள் அப்படி இல்லை என்று கோடிட்டுக் காட்டுவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

மருத்துவக் கல்லூரி தேர்வுப் பட்டியல் வேண்டுமென்றே புத்தகம் செய்யப்பட்டு. மாற்றம் செய்யப்பட்டு, பொய்த் தகவல்கள் பொய் சாட்சிகள், ஃபால்ஸ் எண்டன்ஸ்கள் கோர்ட்டிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேதி மாற்றத்தை தகவலுடனும் ஒன்றே செய்திருக்கிறார்கள். தப்பாக கொடுத்திருக்

1962 பிப்ரவரி 15] (திரு. அ. ரகுமான்கான்)

கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டி மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட் கண்டனம் அளித்தபோது அட்வகேட் ஜெனரல் அவர்கள் நீதிமன்றத்திலேயே எழுந்து, அந்தத் தவற்றுக்கு காரணமானவர்கள் யாராக இருந்தாலும், எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று அன்றைக்கு உங்கள் சார்பாகச் சொன்னார். முதலமைச்சரும் சொன்னார். அந்தத் திருத்திய பட்டியலைக் கொடுத்த தப்பான தகவல்களை கொடுத்த அந்த அதிகாரிகள் மீது இதுவரைக்கும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

நான் இன்னொன்றையும் கேட்க விரும்புகிறேன். எஸ்.ஜி. செலக்ஷனில் ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே சொன்னார். அந்த ஊழலைச் செய்தது யார்? அந்த அதிகாரியின் பெயரைச் சொல்ல முடியுமா அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்று கேட்பதோடு, முருகேசன் கமிட்டி பரிந்துரை செய்த குற்றவாளிகள் மீது நீங்கள் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதுவரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் உங்களுக்குச் சாதகமான கமிஷனாக இருந்தால் எவ்வளவு சீக்கிரமாக, கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள். நாயுடு கமிஷனை எடுத்துக் கொண்டால் காடம்பாரையில் வேலை பார்த்த தொழிலாளர்கள். சி.ஜி.டி.யூ.வைச் சேர்ந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் சீனியாரிட்டியை ஓவர் லுக் செய்து வேலை போடப் பட்டது என்ற குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்ட போது அதை போர்டுக்கு பெயர் செய்யுங்கள் என்று நாயுடு கமிஷன் சொல்லியதற்கு உடனடியாக ஆக்ஷன் எடுத்தீர்கள். ஆனால் ஏதாவது விசாரித்தீர்களா கிடையாது. மாறாக உடனேயே எந்தவிதமரன விசாரிப்பும் இல்லாமல் அவர்கள் அத்தனை பேரையும் ரிவர்ட் செய்தீர்கள் அது மட்டும் அல்ல. புதிதாக 80-க்கும் மேற்பட்டவர்களை அந்த இடங்களிலே போட்டிருக்கிறீர்கள். அதையாவது சட்ட ரீதியாக செய்தீர்களா என்றால் இல்லை. எந்த சீனியாரிட்டி ஓவர் லுக் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்களோ. அந்த சீனியாரிட்டியை ஓவர் லுக் செய்து இதை செய்திருக்கிறீர்கள். அதற்கான வழக்கும் நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது. அதனால் நான் அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது இதற்காவது நீங்கள் முறையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அடுத்து நான் ஒன்றை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நீங்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்கிறீர்களா என்று கேட்டால் இல்லை.

[திரு: அ. ரகுமான்கான்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

[முற்பகல் 11.40]

நான் கேட்கிறேன். திண்டுக்கல்லில் ஒரு டி.எம்.ஓ. அப்ஸல்கான், அந்த மருத்துவ அதிகாரி ரூ. 100 லஞ்சம் வாங்கியதாக குற்றச்சாட்டு. அந்த அதிகாரி தவறு செய்திருக்கிறாரா இல்லையா என்று விசாரிப்பதற்காக ஒரு கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர். ரூ. பகம் இருக்கிறதா? திரவியம் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர். இந்த சர்க்கார்-ஸீஸரின் மனைவி சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். குற்றம் செய்தவர்களை தப்பவிட மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். திரவியம் கமிஷன் அறிக்கை வைக்கப்படாததன் மர்மம் என்ன என்று நான் கேட்கிறேன். அதில் அப்ஸல்கான் நிரபராதி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன், அப்ஸல்கான் அவர்கள் மீது அநியாயமாக குற்றச்சாட்டு சுமத்திய போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் என்று அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். எந்த மருத்துவ அதிகாரி மீது ரூ. 100 லஞ்சம் வாங்கியதாக குற்றம் சாட்டினார்களோ அந்த அப்ஸல்கான் இன்றைக்கு இல்லை. அந்த அப்ஸல்கான் அவமானத்தின் காரணமாக இந்த உலகை விட்டே போய் விட்டார். இன்று அவரது குடும்பம் நடுத்தெருவில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றரை ஆண்டுகளாகின்றன. அந்தக் கமிஷன் இன்றைக்கு நம் சர்க்காரின் தலைமைச் செயலாளராக இருக்கிற திரு திரவியம் அவர்கள் தலைமையில் போடப்பட்ட கமிஷன் கமிஷன் அறிக்கை கொடுத்து ஒன்றரை ஆண்டுகளாகின்றன. திரவியம் கமிஷன் அறிக்கையை ஏன் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வைக்கவில்லை என்று கேட்கிறேன். பயப்படுகிறீர்களா, அஞ்சுகிறீர்களா, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இதைச் சொல்வதின் நோக்கம் முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கைக்கு அந்த நிலைமை வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். (மணியடிக்கப்பட்டது)

அதேபோல் நான் இன்னொன்றையும் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிங் மீது சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இந்தச் சர்க்கார் பல்வேறு கமிஷன்களைப் போட்டிருக்கிறது. அப்பு மறைவுக்காக கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? வெங்கட்ராமன் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர் தூத்துக்குடியில் ரூரில் டாக்டரில் பல பிணங்கள் விழுந்தன. தீ விபத்து காரணமாக, இது குறித்து என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கீர்? வள்ளியூரில் விவசாயக் கிளர்ச்சியின் போது தாய்மார்கள் பலர் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். பல தாய்மார்கள் போலீஸ் லாக்கப்பில் வைக்கப்பட்டார்கள். ஒரு படித்த பெண்மணியைப் பார்த்து இங்கிலீஸ் படித்த விபசாரியா என்று போலீஸார் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக சதாசிவம் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. அ. ரகுமான் கான்]

அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? ஹால்டாவில் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்ற சம்பவம் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். அதற்கு சோமசுந்தரம் கமிஷன் போட்டீர்கள். திராவிடக் கழக பொதுச் செயலாளராக இருந்த தந்தை பெரியார் அவர்களின் ஐயாவின் பாசத்திற்குரிய மணியம்மையார் அவர்களிடம் அன்றைக்கு ஒரு போலீஸ் அதிகாரி காலித்தனமாக தவறாக நடந்தது தப்பு என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் அவர் மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று சோமசுந்தரம் சொல்லியிருக்கிறார். அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்?

இன்னொன்றையும் நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நீங்கள் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கையை வைத்திருக்கிறீர்கள், நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நிகழ்ச்சிநிரல்படி முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கை மீதுதான் விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறதாக நாங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது அந்தக் கமிஷன் விவகாரமா அல்லது ஒட்டு மொத்தக் கமிஷன்கள் விவகாரமா என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் பதிலுரை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கை பின்பற்றிப் பேசுவார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான் கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே. முருகேசன் கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அறிக்கை மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒப்புக் கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. எனக்கு சர்க்கார் இதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்காது என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஏன் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் இந்தச் சர்க்காரால் பல்வேறு கமிஷன்கள் போடப்பட்டுள்ளன. அவைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். ஏன் திரவியம் கமிஷன் அறிக்கையை சபையில் வைக்கவில்லை என்று உங்கள் மீது குற்றச்சாட்டு சுமத்தி விளக்கம் பெறுவதற்காக இந்த ஒப்புவமையை சொன்னேனே தவிர இது சம்பந்தப்படாத பிரச்சனை என்றால் நிச்சயமாக நான் பேச மாட்டேன் என்பதை துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அதேபோல் சட்டமன்ற மேலவையில்கூட நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் பெரியவர் சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கொடுத்த தங்கவேல். அன்றைக்கு பெரியவர் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் கொடுத்த அந்த வேல்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 பிப்ரவரி 15]

திருத்தணி கோவிலுக்குத் தரப்பட்டது. அது திடீரென்று மாயமாக மறைந்துவிட்டால் அந்தக் குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்க கமிஷன் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நடராஜ கமிஷன்; அந்த அறிக்கை விரைவில் வைக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள், திரு. வீரப்பன் அவர் மேலவையில் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கேட்கிறேன். அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையை இங்கே வையுங்கள். விவாதத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். ஏனென்றால் அதிலே பல்வேறு பிரச்சனைகள் மக்களுக்கு சென்றடைய வேண்டும். அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையை நீங்கள் இங்கே வைப்பீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இந்த முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கையில் சிறைச் சாலைகள் சம்பந்தமாக—திரு. மணிமாறன் அவர்களுக்காகச் சொல்கிறேன், சில ரிபர்மேஷன்ஸ், சிறைச்சாலைகள் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கக் கூடிய சிறைகளில் 3,000-க்கு மேற்பட்ட கைதிகள் விசாரணையின்றி, விசாரணைக் கைதிகளாக இருக்கிறார்கள். சந்தேகத்தின் பேரால் கைது செய்யப்பட்டு உள்ளே இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்களை சிறையிலே 15 நாட்களுக்கு மேல் ரிமாண்டிலே வைக்கக்கூடாது. வைக்க முடியாது. அதேபோல், சாதாரண குற்றமாக இருந்தால் 2 மாதங்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது. அதற்குமேல் இருக்க வேண்டுமானால், கொலைக் குற்றம் செய்தவர்களாக இருந்தால், 3 மாதங்கள் ரிமாண்டிலே வைக்கலாம். ஆனால், இன்றைக்கு ஆண்டுக்கணக்கில் சிறையிலே விசாரணைக் கைதிகளாக 5,000-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் சந்தேகத்தின் பேராலே உள்ளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாளை அவர்களில் ஒருவர் ஹை கோர்ட்டில் ஹேபியஸ் கார்பஸ் சட்டத்தின்கீழ் மனு போட்டால், உடனே 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாக ஜெயில் சூபரின்டென்ட் அல்லது அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரி அந்தக் கைதியை ஹை கோர்ட்டிலே புரட்டியூஸ் செய்ய வேண்டும். இத்தகைய குற்றத்திற்கு அவர்கள் பலியாக வேண்டியிருக்கிறது.

சிறை அதிகாரிகளுக்கு போதிய வசதிகள் இல்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? உங்களுடைய சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஜீப் வாகனம் கொடுக்கவில்லை. உங்களுடைய சர்க்கார் அவர்களுக்கு எஸ்கார்ட் என்று சொல்லக்கூடிய போலீஸ் கொடுக்கவில்லை. உங்களுடைய சர்க்கார் கோர்டுகளில் முறையாக பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர், அதைப்போலவே அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களை நியமிக்கவில்லை. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 36 நீதிமன்றங்களில் மாஜிஸ்திரேட்டுகள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது; 6 முன்சீப் கோர்டுகளிலே நீதிபதி இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த லட்சணத்தில் எப்படி

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

மக்களுக்கு நீதி கிடைக்கும்; எப்படி நியாயம் கிடைக்கும்? எனவே, நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இந்தச் சிறைச்சாலைகளைப் பற்றி இந்த முருகேசன் கமிஷனைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில், விசாரணைக் கைதிகளையெல்லாம் உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டும். அல்லது கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோய் அவர்களுக்குத் தீர்ப்பு வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இதை இந்த சர்க்கார் சிறை அதிகாரிகள் மூலம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முருகேசன் கமிஷன் மேலும் பல்வேறு சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. இன்றைக்கு வார்டர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள், அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கே உள்ளே இருக்கும் இந்த கான்விக்ட் வார்டர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக, இந்த முறையே கூடாது என்று சொல்வது முறையல்ல. அவர்கள் அவசரத்தின் காரணமாக அல்லது உணர்ச்சிவசப்பட்டு கொலை செய்திருக்கலாம். ஆனால், உள்ளே இருக்கும்போது அவர்கள் மனிதாபிமானத்தோடு இருக்கிறார்கள். அதை மறந்துவிடமுடியாது. இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சனையில், எங்களைப் போன்றவர்கள் சிறைக்குள்ளே இருந்தோம். அன்றைக்கு அந்த கான்விக்ட் வார்டர்கள் எவ்வளவு மனிதாபிமானத்தோடு இருந்தார்கள் என்பதை எங்களால் காண முடிந்தது. சில இடங்களில் தவறுகள் இருக்கலாம். அதற்காக அந்த முறையை நீக்குவது என்பது முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சிறையிலே போதுமான அலுவலர்கள் இல்லை எனவே அதை அதிகமாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல. பல்வேறு வசதிகள் அங்கில்லை. அங்கே வேலை பார்க்கிற அதிகாரிகள், வார்டர்கள் ரௌண்ட் தி கிளர்க் என்று சொல்வார்களே, அதைப்போல் 24 மணி நேரமும் வேலைசெய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலை என்றிருக்க வேண்டும். சம்பள உயர்வு போன்றவைகளையெல்லாம் இந்த சர்க்கார் வழங்கவேண்டும். இப்போது ஹேலிகாப்டர் வாங்கி, மக்கள் குறைகளையெல்லாம் கேட்பதற்கு முயற்சி எடுக்கின்ற அதே நேரத்தில், இதுபோன்ற காரியங்களையும் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பாரதி விழாவை நீங்கள் கொண்டாடுகிறீர்கள். ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி. ஆனால், அதே நேரத்திலே, அந்த பாரதி விழாவோடு, சிறையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பற்றி முருகேசன் கமிஷன் சிபார்சுபடி அவர்களிடம் நீங்கள் மனிதாபிமானத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். சிறையிலே உள்ளவர்களிடம், சிறை அதிகாரிகள் மனிதாபிமானத்தோடு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

நடந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தச் சர்க்காரும், சிறை அதிகாரிகளிடத்திலும், சிறை கைதிகளிடத்திலும் மனிதாபிமானத்தோடு நடக்க வேண்டும். ஆகவே, 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிறையிலே இருக்கும் ஆயுட் கைதிகளை உள்ளே வைக்கக் கூடாது. செக்ஷன் 433(ஏ) படி, குறைந்தபட்சம் அவர்கள் 14 ஆண்டுகள் சிறையிலே இருக்கவேண்டும், அதிலே சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறதென்று சொன்னால், சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசு அமைச்சர் திரு. சாத்தே அவர்கள் வந்தால், விருந்து கொடுக்கிறீர்கள்; அதேபோல் திரு. மகவானாவந்தால் விருந்து கொடுக்கிறீர்கள். வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், திரு. மகவானாவைச் சந்திக்கின்ற போது, திரு. சாத்தேயைச் சந்திக்கின்றபோது, அதுபோல் மத்திய சர்க்கார் அதிகாரிகளைச் சந்திக்கின்றபோது, நீங்கள் இந்த மாதிரி உள்ளேயிருக்கும் கைதிகள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்கவேண்டும். உங்களுக்கு இந்த அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11:50)

அடுத்து, நான் கேட்க விரும்புவது. இன்றைக்கு மொத்தம் 119 ஜெயில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் 109 ஜெயில்கள் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டில் இருக்கின்றன. பிரிசன்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் இல்லை. பிரிசன்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் அவற்றை எடுத்து முறையாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உங்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தச் சர்க்கார் உண்மையாகத் தவறு செய்பவர்கள் மீது, கொலையாளிகள் மீது, அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்கள் மீது முறையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் சில காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை யார் சொன்னாலும் அவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் பல்வேறு நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. கன்விக்ட் பீரியடுக்கு ரெமிஷன் கொடுத்தது. அந்தக் கால கட்டத்தைக் குறைத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தின் போது சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவில்லை என்பதைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டது—நம்முடைய நண்பர் சிட்டிபாபு அவர்கள் மனதார உணர்ந்து திரும்பத் திரும்ப எழுதியதைத்தான் கூட்டிக் காட்டினேன். ஆகவே எனக்கு பதில் சொல்லுவதற்குப் பதில் சிட்டிபாபு அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும்.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் எல்லா ஆட்சிக் காலத்திலும் நடைபெற்ற சில காரியங்களைக் கோட்டிற்குக் காட்டுவது வரவேற்கத்தக்கதுதான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது சிறை சம்பந்தமாக எந்தக் காரியமும் செய்யப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அதற்கான பட்டியலை, சிறை சீர்திருத்தம் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் எவ்வாறு நடைபெற்றது என்பதற்கான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு கேழ்வரகு கொடுக்கப்பட்டதை மாற்றினார்கள்; கட்டம் போட்ட சட்டையைக் காலர் வைத்த சட்டையாக மாற்றினார்கள்; நவீன கழிப்பிடங்களை சிறையில் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். சிறையில் கைதிகளை சங்கிலியால் கட்டிப்போட்டதை நிறுத்தினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நீங்களும் அது போன்ற காரியங்களைத் தொடர்ந்து செய்யவேண்டுமென்றுதான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

முருகேசன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சிறைச்சாலையில் பல்வேறு கொடுமைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. யாரையும் சுட்டுப் பொசுக்கினாலும் கேட்பார் கிடையாது. நான் எல்லா சிறை அதிகாரிகளையும் குற்றம் சொல்லவில்லை. அவர்களிலே நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள்; மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து கொள்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

அமைச்சர் அவர்களுக்கு இன்னொரு வேண்டுகோள் நக்சல்பாரிகள் மேற்கொள்ளும் கொள்கைகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. துப்பாக்கி முனையில்தான் சமுதாய மறுமலர்ச்சியைக் காண முடியும் என்ற மாவோவின் கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. , கத்தியைத் தீட்டாதே; புத்தியைத் தீட்டு' என்ற அண்ணாவின் கொள்கைதான் சமுதாய மாற்றத்திற்கு உகந்தது என்று கருதுகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த நக்சல்பாரிகளும் ஒரு சமுதாய மாற்றத்திற்காகப் பாடுபடுகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களை முறையாக நடத்தவேண்டும். இன்றைக்கு சிறைச்சாலைகளில் அவர்கள் மிகவும் கேவலமாகக் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மனித உரிமையின் அடிப்படையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறையில் எந்தக் கைதியையும் அடிக்க எந்தச் சிறை அதிகாரிக்கும் உரிமை கிடையாது. ஒரு நாயைக்கூட கொல்ல யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. சட்டத்தை அவர்கள் கையில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. நீதிமன்றத்தான் தீர்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். பகல்பூரில் 15 கைதிகளின் கண்களைப் பறித்தது பற்றி நீதிமன்றம் கடுமையாகக் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறது.

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

ஆகவே இவ்வகளை யெல்லாம் கவனத்தில்கொண்டு குறிப்பாக முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கை சம்பந்தமாக நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மாரியப்பத் தேவர் மரணம் அடைந்திருக்கிறாரே, அந்த மரணத்திற்குக் காரணம் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார், தூக்கல், என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, இது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று உங்கள் பதிலுரையில் சொன்னால் நாடு உங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும். கடந்த கால அனுபவத்தைப் பார்க்கிறபோது நீதிக்குத் தலைவணங்காமல் அநியாயத்திற்குத் தலைவணங்குகிறீர்கள், என்பதுதான். சட்டம் என்கையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள், சட்டத்தை உங்களுடைய சார்பாக படைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மறைந்த தலைவர் அடிக்கடி கேட்பார், 'மங்கை சூதகமானால் கங்கையில் நீராடலாம். ஆனால் கங்கையே சூதகமானால் எங்கே நீராடுவது என்று'. அதைப்போலத்தான் நான் இன்றைக்கு உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன், மங்கை சூதகமானால் கங்கையிலே நீராடலாம், ஆனால் கங்கையே சூதகமானால் எங்கே நீராடுவது? நீங்கள் கங்கையாக இல்லை, பரவாயில்லை, வேறு ஏதோ மாதிரி இருக்கிறீர்கள், ஆகவே நான் குற்றவாளிகளுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க முயற்சிக்கிறீர்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது நடராஜன் கமிஷன் அறிக்கையை இங்கே வைக்கவேண்டுமென்றும் விவாதிக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இதுவரையில் தி.மு.க. ஆட்சியின்போது ஏதாவது அறிக்கையை சட்டசபையிலே வைத்து விவாதித்து இருக்கிறார்களா? 'ஊருக்குத்தானடி உபதேசம், உளக்கில்லையடி கண்ணே' என்ற முறையிலே கேட்கிறாரா? அதிலே நியாயம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது எதிர்பார்க்கப்பட்ட கேள்விதான். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உதயகுமார் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், பாளையங்கோட்டை ஓர்த்துநாதன் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவமாக இருந்தாலும் நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளை யெல்லாம் பற்றி சட்டமன்றத்திலே விவாதம் தேவையில்லாத அளவுக்கு—விவாதம் என்ற பெயர் இல்லையே தவிர, அதற்கான விளக்கத்தையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமருங்கள் அந்தப் பிரச்சினையெல்லாம் இப்போது வேண்டாம். அடுத்து திரு இரா. கருப்பையா.

1982 பிப்ரவரி 15]

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு) திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையில் 23-8-1979 ஆம் நாளன்று கருப்பன் என்ற கைதியும், 28-8-1979 ஆம் நாளன்று மாரியப்பத் தேவர் என்ற கைதியும் மரணம் அடைந்தது பற்றி விசாரிப்பதற்காக நியமிக்கப் பட்ட மாவட்ட நீதிபதி முருகேசன் அவர்களுடைய விசாரணை அறிக்கை சம்பந்தமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கருத்துக் களை கூற நான் விரும்புகிறேன். விசாரணைக் குழு 7-9-1979 அன்று நியமிக்கப்பட்டது. விசாரணைக் குழு தன்னுடைய விசாரணையை முடித்து 19-2-1980 அன்று தன்னுடைய அறிக்கையை அரசுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அரசு 1981 மார்ச் 27 ஆம் தேதியன்று அந்த விசாரணை அறிக்கையின் மீது அரசு தன்னுடைய முடிவுகளை அறிவித்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் அரசு இந்த முடிவுகள் ஏற்று அறிவித்ததற்குப் பிறகு கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுக்காலத்தை நாம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கையில் நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருப்பது முதலாவதாக, கருப்பன் என்பவர் தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்பது உண்மை என்றும் அவர் அடித்துக்கொல்லப்பட்டார் என்பது உண்மையில்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக அவர் தற்கொலை செய்து கொண்டதுதான் உண்மை என்று அவர்

(நண்பகல் 12.00)

குறிப்பிட்டிருந்தாலும், இதிலே சந்தர்ப்பவசத்தால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சில நிலைமைகளை நான் அரசின் கவனத்திற்கும், அமைச்சரின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கருப்பன் தற்கொலை செய்து கொண்டார், அவருடைய பிணம் சிறையிலிருந்து அரசு மருத்துவமனையில் வக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிணத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று தங்கையுள்ள திருச்சி மத்திய சிறையிலுள்ள கைதிகள் சிறை அதிகாரிக்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்க அனுமதி தர மறுத்தது மட்டுமல்ல; கடுமையான முறையில் கண்ணீர்ப்புகை விட்டு, தடியடிப் பிரயோகம் நடத்தி அடற்கு மேலே துப்பாக்கி பிரயோகமும் நடைபெற்றததாகக் கூறப்படுகிறது. சாதாரணமாகத் தற்கொலை செய்து கொண்ட ஒருவரின் பிணத்தைப் பார்க்க அங்கே உள்ள கைதிகள் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தால் இந்தப் பிரச்சன்களை இடமில்லாத எளவிற்கு நிலைமைகள் முடிந்திருக்கும். நம் தமிழகத்தின் மாபு சாதாரணமாக ஒருவர் இறந்துவிட்டான் என்றால் அந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் இறந்தவனக் கடைசியாக வந்து முகத்தைப் பார்த்து விட்டு வர வேண்டுமென்று நினைப்பது தமிழர்களின் பரப்பு, நியதி; அது இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அந்த முறையிலே பல ஆண்டுகளாக அந்தச் சிறையிலுள்ள கைதிகள் தங்களோடு நெருங்கிப் பழகியவன் இறந்துவிட்டான் என்று கூறுகிறார்கள், தற்கொலை என்று கூறுகிறார்கள், அதில் சந்தேகம் இருக்கிறது என்று அந்தக்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

கைதிகள் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் கருப்பனுடைய பிணத்தைப் பார்க்க அனுமதித்திருந்தால் இந்தத் தடியடிப் பிரயோகம் நடந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதன் தொடர்பாக மாரியப்பத் தேவரும்—அவர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார் என்பது நீதிபதியின் முடிவு அவரும் இறந்திருக்க வேண்டியதில்லை. எனவே, அந்த அளவிற்குத் துர்ப்பாக்கியமான நிலைம ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த நிலையில், இந்தச் சந்தேகத்தை இன்றையதினம் நீதிபதி முருகேசன் கருப்பன் தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்று அவர்கள் தன்னுடைய முடிவாக அறிவித்திருந்தாலும் இன்றைக்கும் எங்களைப் போன்றவர்களால் இது சம்பந்தமாக ஒரு தெளிவான முடிவிற்கு வர முடியவில்லை, தற்கொலைதான் என்று திட்டவாட்டமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 28—8—79 ஆம் நாளன்று அதிகாலையில் இரண்டு மணி அளவில் மாரியப்பத் தேவர் சி.பி. இரண்டாம் பிளாக்கில் 37 ஆம் அறையில் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டார் என்று சிறை அதிகாரிகள் தெரிவிக்கிறார்கள். நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் அவர் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டார் என்று கூறுவது ஐயப்படா கத்தான் இருக்கிறது; அந்தக் கூற்றை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்ற முறையிலேதான் தன்னுடைய முடிவை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் நான் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டதைப்போல, ஒரு சிறு சம்பவத்தைப் தவிர்த்திருந்தால் மாரியப்பத் தேவர் இறந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. 24 ஆம் தேதியன்று அந்தக் கைதிகள் அந்தப் பிணத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கூறிய கட்டத்திலே, அவர்கள் சிறைக்குள்ளே நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். பல நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் காயமடைந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் பலர் தங்களுடைய அங்கங்களை இழந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்குக் கடுமையாகத் தாக்கப் பட்டது மட்டுமல்லாமல், யார் யாரை வஞ்சம் தீர்க்க வேண்டுமென்று சிறையதிகாரிகள் நினைத்தார்களோ அவர்கள் அனைவரையும் தனித்தனியாகப் பிடித்துச் சென்று தனி அறைகளில் அடைத்துத் தனியாகக் கொடுமைப்படுத்தித் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி தாக்கப்பட்ட மாரியப்பத் தேவர் என்பவருடைய உயிரும் பறிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இது சம்பந்தமாகத் தற்கொலை அல்ல, மாரியப்பத் தேவரின் மரணம் தற்கொலை அல்ல, அவர் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு நீதிபதி அவர்கள் தீர்ப்பு கொடுத்த பிறகு இது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பொறுப்பான சிறை அதிகாரிகள் J.W.S 12, 13, 14 ஆகியவர்கள், அதிலே முதல் நிலைக் காவலர் திருநாவுக்கரசு

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

என்பவரும், இரண்டாம் நிலைக் காவலர் பாப்புவும், துணை ஜெயிலர் சில்வர்ஸ்டரும் தங்களுடைய கடமையைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்கின்ற காரணத்தைக் கூறி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவர்கள் தங்களது அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்பதைக் கூறி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கூறி இருக்கிறார்கள். என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதுபற்றி மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமையிலே, — இந்த சிபாரிசுகள் வெளிவந்து ஓராண்டாகின்றது. இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில், இன்ன, இன்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, இன்னின்னார் மீது நாங்கள் வழக்கு பதிந்திருக்கிறோம், அல்லது இவர்களை வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறோம், அல்லது தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறோம், என்கின்ற முறையிலே—அந்த நடவடிக்கைகளையும் சேர்த்து அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருந்தால் பயனுள்ளதாக இருந்திருக்கும்.

பால் கமிஷன் அறிக்கை விவாதத்தின்பொழுது, அரசு தனியாக ஒரு அறிக்கையை அரசினுடைய உத்தரவாக, அது சம்பந்தமாக, அரசினுடைய எண்ணம் என்ன என்பதை வெளியிடக்கூடிய முறையிலே, அந்த அறிக்கையோடு சேர்த்து வைத்திருந்தது. அந்த முறையிலே, இது சம்பந்தமாகவும் என்ன, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விளக்கம் பற்றி அறிக்கையாக தந்திருந்தால், அது பயனுள்ளதாக இருந்திருக்கும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அரசு இன்னொன்றையும் கூறியிருக்கிறது. மாரியப்ப தேவர் மரணத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது இ.பி.கோ. 302, 304-ன்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பதைக் கண்டறிய காவல் துறை குற்றம் பிரிவு துணை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலுக்கு அரசு ஆணையிட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இன்றைக்கு ஓராண்டு காலமாகியிருக்கிறது. காவல்துறை புலனாய்வுத் துறை என்ன செய்திருக்கிறது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, யார், யார் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற விவரமும் விளக்கமும் இன்றைய தினம் வைக்கப்பட்டிருக்குமானால், கமிஷனுடைய அறிக்கைய அரசு ஏற்றுக்கொண்டதற்கு அடையாளமாக, முழுமையாக, இந்தத் துறையிலே நீதியை நியாயத்தை வழங்கும் முறையிலே அரசு தன்னுடைய கடமையைச் செய்திருக்கிறது என்று அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால், அந்த முறையிலே அறிக்கை வந்து ஓராண்டுக்காலத்திற்குப் பிறகு, தெளிவான நிலைமைகள் இன்னும் அறிவிக்கப்படவில்லையென்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

அடுத்து, சிறையிலே ஏற்படக்கூடிய இம்மாதிரியான நிலைமைகள் சம்பந்தமாக, இதற்கான காரணங்கள் சம்பந்தமாக, பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் இன்றைதினம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கமிஷனுடைய நீதிபதி முருகேசன் அவர்களும் தன்னுடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

சிறையிலே அதிகமான கைதிகள் வைக்கப்படுவதன் காரணமாக, பல்வேறு சூழ்நிலைகள் உருவாகின்றன, குற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. கைதிகள் நெருக்கம் அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பற்றியும் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த அடிப்படையில், இன்றையதினம் சிறையிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைப் பற்றியும் ஓரளவு இந்தக் கமிஷன் பகுத்து ஆராய்ந்திருக்கிறது.

இன்றையதினம் சிறைக்கூடங்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை நான் ஆராய்ந்ததற்குள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சிறையிலே கைதிகளாக வரக்கூடியவர்கள் சந்தர்ப்ப வசத்தால், ஏதோ ஒரு காரணத்தால், குற்றங்களை இழைத்துவிட்டு, சிறைக்குள்ளே வருகிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரமாக சிறைவாசிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று எந்தச் சமயத்திலும் யாரும் விரும்புவதில்லை. அந்த மாதிரியான முறையிலே அரசும் விரும்புவதில்லை. அவர்கள் தாங்கள் செய்த குற்றத்திற்காகத் திருந்து, சமுதாயத்தில் நல்ல மனிதர்களாக, நல்ல பண்புள்ளவர்களாக, மீண்டும் இந்தச் சமுதாயத்தோடு ஒட்டி வாழக் கூடிய முறையிலே, திருந்திய மனிதர்களாக வர வேண்டுமென்ற உணர்வோடுதான் அந்தச் சிறையில் இருக்கின்ற கைதிகளை நடத்த வேண்டுமென்ற நிலைகள் இருக்க வேண்டுமென்பது அவைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நியதி. அப்படியிருக்கும்போது, சிறைக்குள்ளே கைதிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கொடுமைகளை இன்றையதினம் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு சிறிய குறையிருக்கிறது. உணவிலே குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அளவு குறைகிறது, அல்லது அரசு நிர்ணயித்திருக்கின்ற தரமான உணவு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்றச் சிறைகளிலே கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய வசதிகள் இவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய லீவு சம்பந்தமாக, அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு குறை இப்படி, ஏதாவது ஒன்று சம்பந்தமாக, யாவது ஒரு சிறிய வார்டனிடத்திலே அதாவது காவலரிடத்திலே, கைதி தைரியமாகப் பேசி, அவர் மீண்டும் வருவதற்கான சூழ்நிலை இன்றையதினம் இருக்கிறதா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வாய் திறந்து கேட்டுவிட்டால், அந்த இடத்திலேயே அந்தக் கைதியை, ஆடோடுகள் அடிக்கப்படுவதைப் போல், கொடுமைப்படுத்தப்படுகிற நிகழ்ச்சிகள் இன்றைக்கும் நடந்து வருகின்றன.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

(பிற்பகல் 12-10)

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

இன்றையதினம் சிறைச் சீர்திருத்தக் குழுவும், பல்வேறு குழுக்களும், கைதிகள் அடிமைகள் அல்ல, என்கிற வாசகத்தை எல்லாச் சிறைகளிலும் ஒவ்வொரு கைதியும் இருக்கக்கூடிய அறைக்கு முன்பும் பொறிக்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் மனிதர்களாக நடத்தப்படவேண்டும் என்கிற அந்த வாசகத்தை ஒவ்வொரு சிறைக்கைதி இருக்கும் அறைகளின் முன்புகொட்டை எழுத்துகளில் பொறித்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் எவ்வாறு நடத்தப்படுகிறார்கள்? ஆடுமாடுகளுக்கு இருக்கும் சுதந்திரம் கூட இந்தக் கைதிகளுக்கு இல்லை. ஆடுமாடுகளை விடக் கேவலமான நிலையில் அவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். இதற்குப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைக் காட்ட முடியும், பல்வேறு உதாரணங்களைக்கூற முடியும். இருந்தாலும் நான் இவை அனைத்தையும் தொடர்பாகக் கூறி, நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. இன்றையதினம் சிறையில் கைதிகள் நடத்தப்படுகின்ற முறையில், மாற்றம்தேவை. சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகளில் தனிப்பிரிவாக உள்ளார்கள். கான்விக்ட் வார்டர்கள், அதாவது, கைதிகள்ாவலர்கள், உள்ளார்கள் அப்பேற்பட்ட பிரிவினைச் சேர்ந்த அவர்களுக்கு எந்த விதமான பயிற்சிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதையும் உணர்ந்து இன்றையதினம் சிறைச் சீர்திருத்தக் கமிஷனும் இஸ்மாயில் கமிஷனும் நீதிபதி முரகேசன் கமிஷனும் அந்தக் கைதிகள் காவலர்கள் அமைப்பு முறை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி அடுத்து கைதிகளுக்கு பல்வேறு குறைகள் இருக்கின்றன. கைதிகளுக்கு அவசர விடுப்புகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். வெளியே இருக்கிற அவருடைய குடும்பத்தாருடன் ஒன்றிப் பழகுவதற்கான வாய்ப்பை அறிவிக்க வேண்டும். அவருடைய குடும்பத்திலே ஏற்படுகின்ற நல்லகாரியங்கள், துக்க காரியங்கள் அவருடைய தாயார், தகப்பனார், மனைவி அல்லது குழந்தைகள் இவர்களுக்காக ஏற்படுகிற காரியங்களில் பங்குகொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

தங்களுடைய குடும்பத்திலே இருக்கின்ற நெருங்கிய உறவினர்கள் சகோதரர்கள், சகோதரிகள், இவர்களுக்கான திருமணங்கள், மற்ற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்கெனவே அவசர கால விடுப்பை அனுமதித்து வந்தது. ஆனால் திடீரென்று சென்ற ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திலே மதுரை சிறையிலிருந்து விடுப்பிலே சென்ற ஒரு கைதிக்கு ஏற்பட்ட அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சியை சாக்கிட்டு அரசு அந்த உத்தரவை இன்றைய தினம் மாற்றி விட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் அனுபவித்தவந்த சலுகைகள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. திருச்சி மத்திய சிறையிலே சனவரி 12 ஆம் தேதி முதல் 13 ஆம்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

தேதி வரையில், அங்கே கைதிகள் அனைவரும் முழுமையான உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு ஏற்கனவே எந்த முறையிலே அவசர கால விடுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டதோ என்ன என்ன காரியங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்த முறையிலே அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவசர காலவிடுப்புக்களை கொடுப்பதற்கான அதிகாரம் முழுமையாக சிறை கண்காணிப்பாளருக்கு இருக்கவேண்டும் என்றும், அது வெளியிலே இருக்கின்ற, போலீஸ் ஆற்றையினரிடமோ அல்லது புரபேஷன் ஆபீசரிடமோ நன்னடத்தை அலுவலர்களிடமோ அல்லது மற்றவர்களிடமோ சான்றிதழ் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இல்லாமல் அது வந்ததற்குப்பிறகுதான் விடுப்பிலே செல்ல வேண்டும் என்று நிலையில்லாமல் சிறைக்கண்காணிப்பாளரிடமிருந்து, ஏற்கெனவே இருந்த முறையின்படி அனுமதிபெற்று அந்த விடுப்புகள் கொடுக்கப்பட்ட வேண்டுமென்றும் போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டியது அவசியம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைய தினம் சிறையிலே அதிகமான கைதிகள் வருவதன் காரணமாக இட நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சிறையிலே மாநிலம் முழுதும் சிறையிலே அடைக்கப்பட்ட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கை 15 ஆயிரமாக இருக்கிறது. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களிலே திருச்சி போன்ற மத்திய சிறைச்சாலைகளில் மட்டும் ஒரே நேரத்தில் அந்த 15 ஆயிரம் பேர்களை அடைக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1970 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நில மீட்சிப் போராட்டத்தின்போதும், விவசாயிகளின் போராட்டங்களின்போதும், சமீபத்திலே ஜனவரி 19 ஆம் தேதி நடைபெற்ற பொது வேலைநிறுத்த போராட்டத்தின் போதும் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டார்கள். பொதுவேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தின்போது திருச்சி சிறையில் மட்டும் நாலாயிரத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

உணவு, காலத்தில் வழங்கப்படவில்லை. காலை 6 மணிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கஞ்சியை மாலை 6 மணிக்குத்தான் கொடுக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. இப்படி சிறைச்சாலைக்குள்ளே இருக்கும் சீர்குலைந்த நிலைமையை, 'மஸ்ஆர்களைஸு' நிலைமையைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று சொன்னால், ஏற்கெனவே சிறை சீர்திருத்தக் குழு வித்துள்ள பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், உணவுக் கூடங்கள் பரவலாக அமைக்கப்பட்ட வேண்டும். 20 பேர் உல்லது 300 பேர் என்கிற அளவிற்கு சமைப்பதற்கான வகையில் ஆங்காங்கு உணவுக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்த உணவை எடுத்துச்செல்லத் தேவையான வண்டிகள்—பாத்திரங்களும்—விப்பதற்கும் சேவையான நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும். ஏன் இன்னும் இந்த பரிந்துரைகள் அமல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, நவீன கழிப்பிடங்கள் அமைக்கவேண்டியதன் அவசியம் குறித்துச் சொல்லவிரும்புகிறேன். சனவரி மாதம் 18ஆம் தேதி அன்று திருச்சி நகரில் 400 பேர்கள் அடைக்கப்பட்டார்கள். இந்த 4000 பேர்களும் இயற்கை அழைப்பை, மலஜலம் கழிப்பது எப்படி முடிப்பது என்கிற பெரிய கேள்வி எழுந்து, அதை எப்படி சுத்தம் செய்வது என்கிற பிரச்சனையும் எழுந்தது. அதற்குப் போதிய சுகாதாரத் தொழிலாளர்கள் கிடைக்கவில்லை. அதனால் ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்யாக சென்று ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி, பொன்மலை ஆகிய முனிசிபாலிடிகளிடமிருந்து முறையே 25 தொழிலாளர்கள் தர முடியுமா என்று கேட்டு, இந்த ஏற்பாடுகள் முடிவதற்கு இரண்டு தினங்கள் ஆகிவிட்டன. இந்த இரண்டு தினங்களில் அங்கேயுள்ள சுகாதார நிலைமையில் எந்த எவ்வற்கு இருந்து இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, சிறைகளின் தேவையான அளவிற்கு மலஜலம் கழிக்க வசதிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். நவீன கழிப்பிடங்கள், தண்ணீர் வசதிகளோடு கூடிய கழிப்பிடங்கள் அமைக்க வேண்டும். இவற்றைச் செய்வது அவசியம் என்று சிறை சீர்திருத்தக் குழு பரிந்துரைத்திருந்தும், இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

அதைப்போலவே, சுவர்கள், சமுதாய நலன் குறித்தும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்ளும் விதத்தில் மாலை 6 மணிக்கு மேல் சுவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் வழங்க வேண்டும் என்றும், இரவு 9 மணிக்கு மேல் தான் கைதிகள் லாக்கப்பிற்ருள்ளே அடைக்கப்படவேண்டும் என்றும், சிறை சீர்திருத்தக் குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. அதையும் நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப்போலவே, பத்திரிகை சம்பந்தமாக கொடுக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளும் சரியாக நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிறைகளுக்குள் பஞ்சாயத்து முறை அமுல் செய்யப்படவேண்டும் என்று சிறை சீர்திருத்தக்குழு கூறியுள்ளது. பஞ்சாயத்துக்கள், தேர்தல் நடத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள் நிர்வாகத்தில் அவர்கள் பங்கு கேட்கிறார்கள் என்று இதை கருதுகூடாது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் சலுகைகளையும் வசதிகளையும் முறையாகப் பெறுவதற்கும் அந்த வசதிகள் குறைவு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்வதற்கும், அந்த முறைகளைக் கண்காணிப்பதற்கும் அவர்கள் பஞ்சாயத்து முறைகளைச் சிறையில் அமுல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்காக பஞ்சாயத்துகளைத் தேர்ந்தெடுக்க, 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது சீர்திருத்தக் குழுவால் சிபார்சு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் குறிப்பாக கேரளம், ஆந்திரம், கருநாடகம், மகாராஷ்டிரா, மேற்கு வங்காளம், புதுடெல்லி, போன்ற சிறைகளில் அமுல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழகத்தில் அமுல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. முல்லைமலம் இப்படிப்பட்ட நல்லத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றுவதில் தமிழகம் முன்னணியில் இருந்து, பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது. ஆனால், இப்போது ஏனோ இந்தச் சிபார்சுகள்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

அமல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் சிறைக்குள்ளே இருக்கும் குறைபாடுகளை அவர்களுக்குள்ளே விவாதித்து, அதிகாரிகளிடத்தில் அதை ஒரு முறையான வகையில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வழியேற்படும் என்பதால், அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்து, பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறையில் கைதிகளை அதிகமான எண்ணிக்கை வைப்பதைப் பற்றி ஆரம்பத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டேன், இன்றைக்கு அரசியல் போராட்டங்கள் அல்லது இயக்கங்கள் அல்லது வேறு போராட்டங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், அந்த நேரத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகளோடு சிறை அதிகாரிகள் தொடர்பு கொண்டு, எவ்வளவு நபர்களை அவர்கள் அரெஸ்ட் செய்து இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு நபர்கள் சிறைக்குள்ளே எடுத்துவர நேரிடும் என்கிற விவரங்களைக் கேட்டு, அதற்குத் தகுந்த வகையில் உணவு மற்றும் பிற வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும், இந்த வசதிகளை முன்கூட்டியே செய்து வைப்பதன் மூலம், குடிநீர் வசதி இல்லை, சுகாதார வசதி குறைவு போன்ற குறைபாடுகள் தவிர்க்கலாம். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இத்தகைய நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தாலும் ஏனோ இதிலே கேளாக் காதினராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டவிரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 12.20]

1970 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நிலமீட்சிப் போராட்டத்தில் திருச்சி சிறையில் 10000 பேர் அடைக்கப்பட்டார்கள். அப்பொழுது நானும் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலிருந்தேன். நான் இந்தக் கஷ்டங்களை அனுபவித்தேன்.

ஆனால், கடந்த 19-ந்தேதி நடைபெற்ற போராட்டத்திலே எனக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன்; அந்த வாய்ப்பு எனக்கு கிடைக்கவில்லை; வாய்ப்பை இழந்துவிட்டேன். இருந்தாலும் கைதிகள் சிறையிலே மதினாக்கு உள்ளே இருந்தாலும் வெளியிலே இருந்து அவர்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது எந்த அளவுக்கு அவர்கள் கொடுமைபான துன்பங்களை அங்கே அனுபவித்தார்கள் என்பதை நான் பார்த்தேன். மல ஜலம் கழிப்பதற்கு இடம் இல்லை. சாப்பாட்டுத் தட்டு கிடையாது, தண்ணீர் கிடையாது. சுகாதார சிப்பந்திகள் கிடையாது தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் மீது லத்தி சார்ஜ் நடத்தி, அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இரத்தக் காயங்களோடு சிறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டார்கள். இங்கே அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. அதற்கு டாக்டர் இல்லை. ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டும்;

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஜீரா. கருப்பையா]

சிகிச்சை செய்யவேண்டும். குறைந்தது நான்கு டாக்டர் களையாவது உடனடியாக அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று நான், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்டுக் கொண்டதன் அடிப்படையில் நான்கு பேர்கள் அனுப்பப் பட்டார்கள், இம்மாதிரியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் உடனடியாக கைதிகளுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியிருப்ப தால் அதிகமான கைதிகளை சிறையில் கொண்டுவந்து அடைக்கும் போது அவர்களுக்கு தேவையான மருத்துவ வசதிக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறையிலே ஏற்படக்கூடிய இடநெருக்கடியைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே இந்த மன்றத் தில் பலமுறை பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டத் திலே இன்றைக்கு எங்களைப்போன்றவர்களுக்கு ஒரு பெரிய சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கைதி களையும் திருச்சியிலேதான் கொண்டுவந்து அடைக்கிறார்கள். அதனால் அங்கே இடநெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. சாதாரண மாக தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து நிறைய கைதிகள் வருகிறார் கள். ஆகையால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு மத்திய சிறைச் சாலையை ஏற்படுத்தி விட்டால் இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப் பட்டுவிடும்.

அது மட்டுமல்ல, தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு நேற்று சென்று வந்தேன். அங்கே உள்ள கைதிகளை சேலம் மாவட்டத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதனால் சேலம் சிறையில் இட நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கும் தனியாக ஒரு மத்திய சிறைச்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். அந்த மாவட்டத்திற்கு தனி சிறைங்சாலை அமைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாகக் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் மாவட்டத்திற்கு ஒரு மத்திய சிறைச்சாலை என்று இருக்கவேண்டும்; அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சிறைச்சாலை வேண்டு மென்று கேட்கலாமா என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இன்றைய தினம் இந்த சமுதாயமே ஒரு சிறைச்சாலையாக இருந்தாலும், இதிலே ஏற்படுகின்ற கொடுமைகளை அதிகமாக அனுபவிக்கிறவர் கள் நாங்கள்தான்; சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கிற மக்கள்தான். அடித்தளத்திலே இருக்கிற மக்களின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து, அவரவர்கள் வாழக்கூடிய மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற சிறைகளிலேயே குற்றவாளிகளை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏதோ குற்றம் செய்தார்கள் என்பதற்காக தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். அந்த தண்டனையை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தண்டனை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறவர் களுக்கு இன்னொரு தண்டனை மாதிரி அவர்களை மாவட்டம் விட்டு மாவட்டம் மாற்றக்கூடாது. திருச்சியிலே உள்ளவரை வேலூரிலே கொண்டு வைப்பது, வேலூரிலே உள்ளவரை கோவை

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 பிப்ரவரி 15]

யில் கொண்டு வைப்பது, கோவையிற் உள்ளவரை வேறு இடத்தில் கொண்டு வைப்பது என்ற இந்த நிலையை நீக்க வேண்டும். அந்தந்த மாவட்டத்திலேயே அவர்களை சிறையில் வைக்க வேண்டும். செய்த குற்றத்திற்காக தண்டனை அனுபவிப்பவர்களை கொடுமைப்படுத்த வேண்டும், துன்புறுத்த வேண்டுமென்பதல்ல அரசாங்கத்தின் நோக்கம். சிறையிலே இருப்பவரை அவருடைய உறவினர்களோ நண்பர்களோ சென்று பார்க்க வேண்டுமானால், வேறு மாவட்டங்களிலே கைதிகள் வைக்கப்படுவதினால் அவர்களுக்கு நிறைய பண விரையம் ஏற்படுகிறது. அதனால் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் அடித்தளத்து மக்கள்தான். அவர்களுடைய உணர்வை அரசு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சிறைகளுக்குள்ளே எங்கே இருந்தாலும், கோவையிலே இருந்தாலும் திருச்சியிலே இருந்தாலும், ஒன்றுதான். ஆனால் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு ஏற்படும் கிரமங்களைக் கணக்கில் எடுத்து அவதூறல் மாவட்டத்திலே உள்ள சிறையில் வைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த கமிஷன் அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டு ஓராண்டு காலத்திற்குமேல் ஆகிவிட்டது. இன்றையதினம் நீதி கேட்கிறோம். கமிஷன் தன்னுடைய முடிவை அறிவித்திருக்கிறது. கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு நீதி வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. கொலை செய்தவர் யார் என்று கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு தகுந்த தண்டனை கொடுக்கின்ற பொறுப்பும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. கமிஷன் அமைத்துவிட்டோம்; அறிக்கை கொடுத்துவிட்டார்கள்; புலன் விசாரணைக்கு அனுப்பிவிட்டோம்; ஆகவே அவர்கள் செய்ய வேண்டிய நேரத்திலே செய்ய வேண்டியதை செய்து முடிப்பார்கள் என்று அரசாங்கம் இருக்காமல் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குற்றம் இழைத்தவர்களுக்கு தண்டனைக் கொடுப்பதற்காக அரசு நியாயமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்ற முறையிலே உடனடியாக வழக்கு பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

இந்த மாரியப்ப தேவரைக் கொலை செய்தவர்களின் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்த கமிஷன் அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே விவாதிப்பதன்மூலமாக மட்டும் நாம் நியாயம் செய்துவிட்டோம் என்று யாரும் கூற முடியாது. நடவடிக்கை எடுத்தால் இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் இந்த மன்றத்திற்கு மட்டுமல்ல—தெரிவிப்பதன்மூலம் நாம் நியாயம் வழங்கியவர்கள் ஆவோம். ஆகவே இதன்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து நியாயத்தை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 18]

*திரு. நா. சுந்தரராஜ்: மாற்றுத்தலைவரவர்களே, திருச்சிமத்திய சிறையில் 23-8-1979 அன்றும் 28-8-1978 அன்றும் முறையே கருப்பன் என்பவரும், மாரியப்ப தேவர் என்பவரும் ஆகிய இரண்டு கைதிகளும் மரணம் அடைந்தது குறித்து நம்முடைய அரசாங்கம், நீதிபதி திரு. முருகேசன் அவர்கள் தலைமையிலே கமிஷன் அமைத்து சம்பவம் குறித்து விரிவாக விசாரணை நடத்தி அரசுக்கு ஆலோசனை தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்கப் பட்டது. அதன்படி கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்தையும் நான் சார்ந்திருக்கின்ற இயக்கத்தின் கருத்தையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நீதிபதி முருகேசன் அவர்களின் அறிக்கையில் கைதி கருப்பன் தற்கொலையால்தான் இறந்திருக்கிறார் என்றும் மாரியப்பத் தேவரின் மரணத்திலேதான் சந்தேகம் இருக்கின்றது என்றும் அவர் தற்கொலையால் சாகவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் அடித்து கொல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டையும் வைத்து அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் கருத்துரை வழங்கி இருக்கிறார். அனால் நமக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது. ஆயின் கைதி கருப்பன் என்பவர் பரோவிலே வெளியே செல்லவேண்டும் என்று மனு போட்டிருக்கிறார். மனுவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு ஜாமீன் வழங்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைப்பதற்காக அவருடைய தாயார் ஜாமீன் தயார் செய்து கொண்டிருந்திருக்கிறார். அப்படி இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்களிலே வெளியே செல்லக்கூடியவர் சாதாரண ஒரு போர்வையைத் திருடிவிட்டார் என்பதற்காக அவர் தன்னைத்தானே மாய்த்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பது பற்றி அனைவரும் சிந்திக்கவேண்டும். இரண்டு நாட்களிலே விடுதலை ஆகி தன்னுடைய குடும்பத்தினரைச் சந்திக்கவேண்டிய நிலையிலே இருக்கக்கூடியவர் எப்படி சாதாரண ஒரு போர்வை திருடியதற்காக தன்னைத்தானே மாய்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும் என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை.

நீதிபதி முருகேசன் அவர்கள் மாரியப்பத் தேவர் அவர்கள் அடித்துக்கொல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டதற்குப் பிறகும் இதுவரையிலே விசாரணை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் அரசு தெரிவித்திருக்கின்றதே தவிர யார் யார் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்றும், யார் யார் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கின்றது, யார் யார் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும் அரசு தெரிவிக்கவில்லை. சம்பவம் நடந்தது 1979 ஆம் ஆண்டு, கமிஷன் நியமித்தது 27-3-81 அன்று. இப்போது ஓர் ஆண்டுக்காலம் ஆகிவிட்ட பிறகும் இன்னும் முழுமையான தகவல் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால் நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அரசாங்கத்தின் மெத்தனமாக போக்கைக் கண்டிப்பதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

மாரியப்பத் தேவரை அடித்த முறை என்பது சாதாரணமாக சிறைச்சாலையிலே தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கின்ற ஒரு முறைதான் என்றால் அது மிகையாகாது. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து கைதிகளில் யார் ரிங் லீடர் என்ற வகையிலே மொத்தமாக பிரச்சினைக்கு ஆளாகின்றாரோ அவரைக் கொட்டியிலோ அல்லது ஆட்கள் நடமாட்டம் இல்லாத இடத்திற்கோ கொண்டு சென்று செம்மையாக அடித்து நொறுக்கி அதன்மூலமாக அவனை ஒரு புதிய மனிதனாக, அடங்கிய ஒடுங்கிய மனிதனாக, அடிமையாக ஆக்கவேண்டும் என்பது சிறை அதிகாரிகள் எடுத்து வருகின்ற நடவடிக்கைதான். அந்த முறையிலே தான் அவரையும் அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். அவருக்கு ரத்தக் காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, பவமான அடியின் காரணமாக அவர் இறந்திருக்கிறார். ஆகவே இதுபோன்ற நடைமுறைகளை நாம் சிந்தித்துப்பார்த்தால் எவ்வளவு கொடுமையான காரியங்கள் சிறைச்சாலைகளுக்குள்ளே நடக்கின்றது என்பது தெரிகின்றது. சிறைக்குச்சென்ற மனிதனைத் திருத்தவேண்டும் என்ற நிலையில்லாமல் அந்த மனிதனை மிருகமாக்கி வெளியே கொண்டு வருகின்ற மோசமான நிலையில் காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

குறிப்பாக சமுதாயத்திலே ஒருவனைக் குற்றவாளி என்று சொன்னால் அவனைத் திருத்தவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சிறையில் அடைக்கவேண்டும். சாதாரண குற்றவாளியாக இருந்தால் சிறைத்தண்டனை, கொடுமையான குற்றவாளியாக இருந்தால், அதிலேயே வேறு விதமான தண்டனைகளை கொடுத்து திருத்துவதுதான் சமுதாயத்திலே உள்ள சமூக அமைப்பு. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக சிறைச்சாலைக்கு ஒருவன் ஒரு தடவை சாதாரணமான வழக்கிலே சென்று விட்டால் கூட, அவன் திரும்ப வந்ததற்குப் பின்னால், தொடர்ந்து பல குற்றங்களைச் செய்யத்தான் நினைக்கிறானே தவிர, திருந்துவதற்கான உணர்வு அவனுக்கு வருவதில்லை. காரணம் நாம்தான் சிறைச்சாலைக்கு போய் வந்துவிட்டோமே, தொடர்ந்து அங்கேதான் போகப்போகிறோம். அதைச் செய்தால் என்ன? இதைச் செய்தால் என்ன என்ற எண்ணத்தில் அவன் தொடர்ந்து குற்றங்களையே செய்து வருவதை பார்க்கிறோம்.

என்னுடைய ஊரில் ஒரு சிறு பையனை சிறு தவறு ஒன்றிற்காக கைது செய்து, சிறைச்சாலையில் அடைத்துவிட்டார்கள். தொடர்ந்து அவன் இன்று வரையில் 8, 9 தடவைகள் சிறைச்சாலைக்கு போய் வந்துவிட்டான். திருந்துவதற்கான முயற்சியே இல்லை. நமக்கு என்ன பெண்டாட்டியா, பிள்ளையா சிறைச்சாலைதான் நமக்கு வீடு, ஆகவே எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று அவன் நினைத்து அதன்படியே நடப்பதை பார்க்கிறோம்.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அதைப்போல தமிழகத்தில் கிட்டத்தட்ட 4,000 கைதிகள் சிறைச் சாலையில் அடைக்கப்பட்டு, விசாரணைக்கே அவர்களை கொண்டு வராமல், சிறையிலேயே ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் அடைக்கப்படுவதினால் வாடி வதங்குகிறார்கள் என்ற நிலைமையை நான் சில நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இது எவ்வளவு கொடுமை. காரணம் கேட்டால், அவர்களை சிறைச்சாலைகளில் இருந்து விசாரணைக்கு அழைத்து வர போதிய காவலர்கள் இல்லை, விசாரிக்க போதிய மேஜிஸ்ட்ரேடுகள் இல்லை, கோர்ட் விடுமுறை இப்படி பல காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். அங்கேயே அவர்களை 2,3 ஆண்டுகளுக்கு ரிமான்டிஷ் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி 4,000 பேர்கள் சிறையிலே வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்தச் செய்தி சற்று வேதனையைத் தருகிறது.

அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து உடனடியாக அவர்களை விடுதலை செய்யும் வகையில், அதற்காக தீர்ப்பு வழங்குகிற முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இதைப்போலவே இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலை என்று சொன்னாலே ஜனங்களுக்கு ஏதோ ஒரு அச்ச உணர்வு ஏற்படுகிறது. குற்றம் செய்தவன் எப்படி அச்சப்படுகிறானோ, அதுபோலவே குற்றம் செய்யாதவனும் அச்சப்படுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம் எங்களைப் போன்றவர்கள்—அதாவது அரசியல்வாதிகள் ஏதாவது ஒரு காலகட்டத்தில் சிறைச்சாலைக்கு செல்வது என்பதுதான், மக்களிடையே மரியாதை உணர்வை தோற்றுவிக்கும் ஒரு செயலாகும். நான் இப்படி சொல்வதால் திருடு போன்ற குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு சிறைச்சாலைக்குப் போவது அல்ல, சமுதாயத்திற்காக, மக்கள் நலனுக்காக போராட்டங்களில், கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு, சிறைச்சாலைக்கு சென்று வந்தால்தான், அரசியல்கட்சியில் உள்ளவர்களை முழு அரசியல்வாதி என்று இந்தியாவிலும் சரி தமிழகத்திலும் சரி, ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள். அந்த வகையில் நாம் எல்லோருமே சிறைச்சாலை சென்றவர்கள்தான், ஒரிருவர்களைத் தவிர. அப்படிச் செல்லும்போது அங்கே நடைபெறுகிற காரியங்களைப் பார்க்கிறபோது நமக்கே மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது.

காரணம் பெரிய குற்றங்களைச் செய்தவனோடு, கொலை காரர்களோடு சாதாரணமான பிக்பாக்கெட் போன்ற குற்றவாளிகளை சேர்த்து அடைத்து வைக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக அங்கே பல்வேறு குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. அதனால், அவர்கள் விடுதலைப்பெற்று வெளியே வரும்போது மேற்கொண்டு பல குற்றங்களை அறிந்தவர்களாகவே வெளியே வருகிறார்கள். அதைப்போல 1,600 பேர்களை அடைக்க வேண்டிய இடங்களில் 2,400, 2,600 பேர்களையும் அடைக்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

1982 பிப்ரவரி 15

கிறார்கள். இனர்க்கி போன்ற காலங்களில் 10,000 பேர்களை அடைக்கிறார்கள். வெளியிலே இருக்கக் கூடிய இரும்புக்கம்பி களுக்குள்ளும் அவர்களை அடைத்து வைக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்வளவு பேர்களுக்கும் ஒன்றாக அடைக்கிற நேரத்தில், அவர்களுக்கு வேண்டிய சுகாதார வசதிகளைக்கூட செய்துக் கொடுக்க அரசு தவறிவிடுகிறது.

ஒரு சமயம் விலைவாசி போராட்டத்தில் சிறைச்சாலை சென்றிருந்தோம். மற்றொரு சமயம், காமராசர் அவர்கள் உயிரோடு இருந்த நேரத்தில் என்று நினைக்கிறேன்—அப்போது மதுவிலக்கை ஆதரித்து, மதுக்கொண்டு வந்ததை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்தி சிறையிலே இருந்த நேரத்தில், எங்களுக்கு—அரசியல் கைதிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. உணவு கூட கிடைக்கவில்லை. உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், திடீரென்று அடைக்கப்பட்ட 5,000 பேர்களுக்கு உணவு சமைத்துப் போட ஆள் இல்லாத காரணத்தால், சிறு சிறு பெயன்கள் யாராவது ரோட்டிலே போய்க்கொண்டிருந்தால், அவர்களை சந்தேக கேஸில் கைது செய்துக்கொண்டு வந்து அரசியல் கைதிகளுக்கு சமைத்துப்போட, எடுபிடி வேலை செய்ய, துணிகளைத் துவைக்க, உணவு அண்டாக்களைத் தூக்கி வைக்க என்ற வகையில் வேலைகளை வாங்கினார்கள். இது எவ்வளவு கொடுமை யான முறை. இந்த முறைகள் மாற்றப்படவேண்டும். தேவை யான பணியாளர்களை அமைக்கவேண்டும். எங்கே சந்தேக கேஸில் பிடிக்கப்பட்டுவிடுவோமோ என்று சாதாரண மக்களும் இதனால்தான் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தேவையான பணியாளர்களை சிறைச்சாலைகளில் போட்டு, கைதிகளைத் திருத்தி அவர்கள் வெளியே வரும்போது, ஒரு புதிய வாழ்க்கையை சரியான முறையில் அமைத்துக் கொள்ளும் வகையில் அவர்களுக்கு நெறிமுறைகளையும், வசதிகளையும் சிறையில் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளிலிருந்து வரும் நன்னடத்தை கைதிகளுக்கு நம் அரசு மத்திய அரசோடு பேசி தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் பேசி ஏதாவது ஒரு வகையில் கடன் வழங்கி அதன்மூலம் அவர்கள் நல்வாழ்க்கை, புது வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கும் ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதன் மூலம் அவர்கள் திருந்தியவர்களாக வெளியே வர வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கமிஷன் அறிக்கையைப் பொறுத்த அளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தது என்பதை ஓராண்டு ஆகியும்கூட இன்னும் தெரிவிக்காதது சற்று வியப்பாகவும், அதோடு வருத்தத்தைத் தருவதாகவும் இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையின்மீது எடுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றி வெளியே சொல்லியிருந்தால், இன்னின்ன நடவடிக்கைகளை

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால் இன்றைக்கு இந்த விவாதமே வந்திருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த அறிக்கைமீது விரைவாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன்: மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையில் 1979 ஆம் ஆண்டு இறந்த இரண்டு ஆயுட்கைதிகள் மறைவு குறித்து மாவட்ட நீதிபதி திரு. எம். ஏ. முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கைமீது சில கருத்துக்களை காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாக கொல்ல விழைகிறேன்.

சுதந்திரப் போரட்டக் காலத்தில் ஜாலியன்வாலாபாக்கில் ஜெனரல் டயர் சுட்டுக் கொன்றதைப் போன்று நான்கு சுவர்களுக்கு மத்தியில் சிறைக்காவலர்களால் சுட்டுப் பொசுக்கிய சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. கைதிகளுடைய வாக்குமூலங்களிலிருந்து நாம் அறிவது கருப்பையா அவர்கள் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய பிரேதத்தை நாங்கள் பார்த்துத் தானாகவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் அதை மறுத்து அவர்களை அடித்துத் துரத்தி துப்பாக்கியால் சுட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், சிறை அதிகாரிகள் நிரபராதிகள் என்று சொல்வதற்கு காரணம் இல்லை என்பதற்கு ஒரு காரணம் அவர்கள் நிரபராதிகளாக இருந்திருப்பார்கள் என்று சொன்னால் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் அங்கே ஒரு கைதியைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டபோது அவர்களுக்கு அதற்கான அனுமதி ஏன் மறுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அடிபட்ட கைதியின் உடலில் எங்கு எப்படிப்பட்ட காயங்கள் இருக்கின்றன என்று மருத்துவ அதிகாரி கேட்டபோது அவர்களுக்கும் பதில் சொல்ல மறுத்திருக்கிறார்கள் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் கேட்டும் அந்தக் கைதியைப் பார்க்க அனுமதிக்காமல், அந்தக் கைதியின் உடலில் உள்ள காயங்களுக்கு என்னென்ன மருந்துகள் போடப்பட்டன என்று மருத்துவ அதிகாரிக்குச் சொல்லாமல் இருந்ததும் அவர்கள் குற்றத்தை மறைக்க உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதாகும்.

கமிஷன் அறிக்கையில்கூட மாரியப்ப தேவர் உடலில், முதுகில் வீக்கம் இருந்தது, அவர் தற்கொலை செய்துகொள்ள காரணமில்லை என்பது போன்ற காரண காரியங்களையெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக சிறைச்சாலைகளில் இருப்பவர்கள் அத்தனை பேர்களும் குற்றவாளிகள் என்று நாம் சொல்லிவிட முடியாது. சந்தர்ப்பவசத்தால் நிரபராதிகள்கூட குற்றவாளிகளாக அங்கே செல்ல நேரிடும். சிறைச்சாலைகளுக்குச் செல்கிற குற்றவாளிகளிடம் சிறைச்சாலைகளிலுள்ள அதிகாரிகள் குற்றவாளிகளை

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன்] [1982 பிப்ரவரி 15]

திருத்துவதற்குரிய வகையில் நல்ல தாய் மனப்பான்மையோடு இருக்கவேண்டுமே தவிர காக்கி உடை அணிந்தவுடன் பந்த பாசங்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, கடமை உணர்வோடு செயல்படவேண்டும் என்பதை மறந்துவிட்டு, இன்று தங்கள் சொந்த காழ்ப்புணர்ச்சிகளை அங்கே காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இந்த சம்பவம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அதேபோல் அரசையும் பொது மக்களையும் ஏமாற்றி விட்டு சிறைக்கு வருகிறவர்கள் வேறு, பொது மக்கள் நலன் கருதி அரசின் கவனத்தை ஈர்க்க சிறைச்சாலைக்குச் செல்பவர்கள் வேறு. அங்கேயும் அரசியல் சைகைகளுக்கிடையே பாகுபாடு ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலைகூட சமீபத்தில் நாங்கள் நடத்திய மக்கள் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் மதுரைசிறைச் சாலையில் நடைபெற்றது. எங்கள் போராட்டத் தொண்டர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள கிரிமினல் குற்றவாளிகளிடம் உங்களைப்பற்றி இவர்கள் தவறாகப் பேசுகிறார்கள் என்று சிறை அதிகாரிகள் தூண்டிவிட்டு அவர்கள் சிறையில் இருந்த தொண்டர்களை அடிக்க வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலைகூட ஏற்பட்டது. இத்தகைய நிலைமையெல்லாம் சிறைச்சாலைகளில் இருந்து தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

இஸ்மாயில் கமிஷன் குற்றவாளிதான் என்று தீர்ப்பளித்தப் பிறகுகூட வித்தியாசாகர் போன்றவர்களுக்கு பதவி உயர்வு அளித்திருப்பது மிகவும் மனதிற்கு சங்கடத்தைத் தருகிறது. அதேபோன்று இந்த முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கையில் மாரியப்ப தேவர் இறந்தது தற்கொலை அல்ல என்று சொன்னபிறகுகூட சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்றால் சிறைச்சாலைகளில் யாரை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் அடித்துக்கொன்றாலும் தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்று வெளியே சொன்னால் அரசாங்கம் நம்பிவிடும் என்ற எண்ணம் சிறைச்சாலை அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டு விடும். இந்தக் கமிஷன் அமைத்து இவ்வளவு காலமாகியும், காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்த்து உடனடியாக அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டு விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-40)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நீதிபதி முருகேசன் கமிஷனுடைய அறிக்கையின் முடிவுகள் பற்றி நடந்த விவாதத்தின் போது, குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் சிலவற்றைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் முதலிலே அதற்கு பதிலைத் தந்துவிட்டு, அடுத்து மற்றவற்றைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இது முருகேசன் கமிஷன் அறிக்கை பற்றிய விவரத்திற்குத் தொடர்பில்லை என்றாலும்கூட, நீதிமன்றங்களில் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் போடாத நிலை இருக்கிற காரணத்தால், விசாரணைக் கைதிகள் நீதிமன்றங்களுக்கு வரமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்ற பொருள்பட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த ஒரு நீதிமன்றத்திலும் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் அல்லது அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் இல்லை என்ற நிலை இல்லை என்பதை நான் அவைக்கு முதல் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுகுறித்து ஏற்கனவே கூட, அரசு சார்பிலே ஒரு அறிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமே)

சில நீதிமன்றங்களைக் குறித்து, பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் காலம் முடிந்து விடுகின்றபோதுகூட, முறைப்படி மனுக்கள் கோரப்பட்டு,

அடுத்தவர் நியமனம் செய்கின்றவரை, ஏற்கனவே பதவியில் இருந்தவர் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்ற விதியின் அடிப்படையில் அவர்கள் அங்கே நீடித்திருப்பதால், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் இல்லை என்ற நிலை எந்த நீதிமன்றத்திலும் இல்லை.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் 34 நீதிமன்றங்களிலே சப்மாஜிஸ்திரேட்டுகள் இல்லை, 6 டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுகளிலே நீதித்திகள் இல்லாத நிலை இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இந்த நிலை இருந்தது கடந்த காலத்தில், அதற்கான காரணத்தை இந்த அவையல் பலமுறை விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறேன். பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு அறிக்கை இந்த அரசு மூலம் தரப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 52 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களை அனுமதிக்குமாறு உயர் நீதிமன்றம் கேட்டபோது, அரசுக்கு அதை ஆய்வு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. காரணம், 1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து சப்மாஜிஸ்திரேட்டுகள் பதவிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும், வழக்கறிஞர்கள் மத்தியில் இருந்து யாருமே எடுக்கப்படாமல், அலுவலர்கள் மத்தியிலிருந்து, குறிப்பாக, வெடர்னரி டிபார்ட்மெண்டிலே இருந்தும், ஹைத் டிபார்ட்மெண்டிலே இருந்தும், பி.டபிள்யூ.டி., அக்ரிகல்சர் டிபார்ட்மெண்டுகளிலே இருந்தும் இப்படி பலதுறைகளிலே இருந்து, அவர்கள் சட்டப்படிப்பு தபால் மூலம் படித்திருந்தால் கூட போதும், 3 ஆண்டுகள் அல்லது 5 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றிருந்தால் போதும் என்று, அவர்களை உயர்நீதிமன்றத்தைச் சார்ந்த இரண்டு நீதிபதிகள் அடங்கிய ஒரு குழு, அதற்கான தேர்வை நடத்தி, உயர்நீதிமன்றமே அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அப்படித் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

தெடுக்கும்போது, வழக்கறிஞர்கள் மத்தியிலே இருந்து யாருமே தேர்ந்தெடுக்காமல் விட்டுவிட்ட காரணத்தால், இந்த அரசு வந்தபிறகு, அதற்கான ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்தோம்.

கிட்டத்தட்ட 1965 ஆம் ஆண்டில் இருந்து அப்படி எடுத்து விட்டார்கள். வழக்குரைஞர்கள் மத்தியிலிருந்து நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படும்போதுதான் நீதிபரிபாலனம் மேலும் செம்மையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் 11:9 என்ற ரேஷியோவில் நியமிக்கப்பட்டு வந்தது. 5:1 என்ற ரேஷியோவுக்கு மாற்றப் பட்டது. அதாவது ஐந்து பேர் வழக்குரைஞர்கள் நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்டால் ஒருவர்தான் அலுவலர்களிலிருந்து நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அந்த ஒருவர்கூட சட்டம் பயின்றவராக சட்டத் துறையில் அனுபவம் பெற்றவராக அல்லது நீதிமன்றத்தில் சட்டம் பயின்ற அலுவலராக இருக்க வேண்டுமென்றும் விதிமுறைகள் கொண்டுவர அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆக, 52 பேரில் தகுதிக்குட்பட்டவர்கள் 35 பேர் மட்டுந்தான் இருக்கிறார்கள். 17 பேர் குறைந்த பட்சம் ஐந்தாண்டுக் காலம் அனுபவம் கூட இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் நோட்டீபிகேஷனுக்கு மாறாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் விதிமுறைகளுக்கு மாறாக இருக்கிறது என்பதை அரசு உயர்நீதி மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தது. உயர்நீதி மன்றமும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு தற்போது 34 நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகளும் 6 டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப்களும் தற்போது போடப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒன்றைக் கூறினார்கள். கிரிமினல் பிரொசீஜர் கோட் 433-ஏ யில் மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும். ஆயுள் கைதிகளைப் பொறுத்தவரை 14 ஆண்டுக் காலம் முழுமையாக இருந்த பின்னால்தான் விடுதலை ஆக முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது; முன்னாலேயே விடுதலை செய்ய சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதே அவையில் ஒரு சட்டத் திருத்தம்-சி. பி. சி. 433-ஏ-க்கு ஒரு அமெண்ட்மெண்ட்-433 பி என்ற அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பெற்று மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பெற்றது. மத்திய அரசு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்ற போதிலும் பத்திரங்களுக்குமேல் சிறையில் இருக்கும் கைதிகளை விடுதலை செய்ய உச்ச நீதிமன்றம் 1978 ல் அளித்த தீர்ப்பு ஒருவாறு உறுதுணையாக இருக்கும் காரணத்தால் அதையொட்டி அட்வைசரி போர்டு மூலம் பரிந்துரை பெற்று அந்த நடவடிக்கையை அரசு தொடர்ந்து மேற்கொண்டு செய்து வருகிறது. ஆனாலும் கூட 1978க்கு பின்னால் சிறைக்குச் செல்லும் கைதிகள் கட்டாயமாக 14 ஆண்டுக்காலம் இருந்தாக வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கும் காரணத்தால் அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தி மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க அவையில் சட்ட முன்வடிவு வர இருக்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு. பொன்னையன்]

என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் பல்வேறு கமிஷன்கள் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிட்டு அவைக்கு அறிக்கை வந்ததா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்போது கமிஷன் ரிப்போர்ட் அவையில் வைக்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அவையில் வைக்கப்பட்ட அறிக்கைகளின்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்றுதான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இறுதியாக அவையில் பேசிய மாண்புமிகு சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசும்போது மத்திய அரசினுடைய சிறை நிர்வாக சீர்திருத்தப் பணிகள் இன்னும் அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். நான் மாண்புமிகு சுந்தரராஜ் மூலமாகச் செல்கிற கொள்ளளவும்படிது-சிறை நிர்வாக சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை மாநில அரசினுடைய பண வரம்பு என்ன என்று தெரியாதது அல்ல. மாநில அரசுகள் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, வற்புறுத்திக் கேட்டு சிறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கீடு தரவேண்டுமென்று பல முறை கேட்டும் தேவையான அளவு நிதி அதாரத்தை ஒதுக்காமல் இருப்பது இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.50)

அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் சிறையில் இட வசதி அதிக மாக்கப்பட வேண்டும், சிறையில் இருக்கிற கைதிகள் மனிதாபிமான முறையில் கண்டிப்பாக நடத்தப்பட வேண்டும். நல்ல உணவு அவர்களுக்குத் தரப்பட வேண்டும், ஏனைய சாதாரண வசதிகளும் அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாகத் தரப்படவேண்டுமென்பதிலே அரசு மிக அக்கறையோடு இருக்கிறது. அனால் நிதியைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற பிரச்சினைகளின் காரணமாய் இன்றல்ல, நேற்றல்ல, கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளமாக அந்த முயற்சி காங்கிரஸ் அட்சியிலே மேற்கொண்டும் அடுத்த தி.மு.க. அட்சியிலே மேற்கொண்டும் தற்போது மேற்கொண்டும் மைய அரசு மேற்கொண்டு கொண்டு செல்கிற சாமல் இருப்பதுதான் புதிய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை அமல்படுத்த முடியாது நிலைமைக்குக் காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மத்திய அரசிடம் வாசாடி சிறை நிர்வாகத்துறக்கு அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்கித் தந்தால் பல ஆண்டுக் காலம் கூட அதற்காகச் சாத்திருக்க வேண்டி இருக்காது, ஒரு ஆண்டுக் காலத்திலேயே இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். அரசியல் கைதிகள் திடீரென சிறைக்கு வருகிறபோது சிறையிலே சமையலுக்கு ஆள் இல்லாமல் தெருவிலே செல்கிறவர் மீது ஏதோ ஒரு குற்றத்தைச் சுமத்தி உள்ளே இழுத்துச் சென்று சமையலுக்கு அல்லது சமையல்காரர்களுக்கு உதவியாக வேலை செய்யச் சொல்கின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், மாண்புமிகு திரு. சுந்தரராஜ் போன்றவர்கள் பொறுப்பானவர்கள் இதுபோன்ற ஆதாரமற்ற வற்றைச் சொல்லக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களே, இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் பேர்கள் விசாரணைக் கைதிகள் சிறையிலே நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு வரப்படாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது கூட முழுக்க சரியல்ல, 2 அண்டுக் காலம் 3 அண்டுக் காலம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இரண்டாண்டுக் காலம் மூன்றாண்டுக் காலம் என்ற நிலை இல்லை. தற்போது வந்த முல்லா கமிஷன்கூட பாரதத்திலேயே மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறபோது தமிழ்நாட்டில்தான் விசாரணைக் கைதிகளிலே சிறைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படாமல் இருக்கிற குறைபாடு குறைவாக இருக்கிறது—குறைபாடே இல்லை என்று சொல்லவில்லை—மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறபடி 4 ஆயிரம் என்பதை முழுமையாக வாத்தத்திற்காக ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட அந்த 4 ஆயிரத்தில் ஒருவரை சமையலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கலாமே தவிர தெருவிலே போகிற நல்லவனை—நிரப்பாதியை சிறைக்கு இழுத்துச் சென்று வழக்குத் தொடர்ந்து சமையலுக்குப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள், பயன்படுத்தவில்லை, ஆதாரங்களைச் சொல்லுங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முருகேசன் கமிஷனுடைய அறிக்கையைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகின்றபோது பல பிரச்சினைகள் பற்றி மிக அழமாகவும், தெளிவாகவும் எடுத்துக் கூறினார்கள். கமிஷன் அளித்திருக்கின்ற தீர்ப்பைப் பொறுத்தவரைக்கும் “As discussed above I am of the view that the death of Karuppan is due to suicide by hanging with a rope is a fact and there is no truth in the Statement that he was beaten to death. என்ற தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையடுத்து “But the death of Mariappa Thevar by hanging with a rope remains to be doubtful.” எனும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையையொட்டி அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசுகின்றபோது தவறு செய்கிற அதிகாரிகள் என்று சொல்லப்படுகிற அதிகாரிகள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது, கமிஷன் தீர்ப்பை வழங்கியதற்குப் பிறகு மேற்கொண்டு

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு சி. பொன்னையன்]

தொடர்ந்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்று கேட்டார்கள். அதையொட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொன்னார்கள். சட்ட சிக்கல்கள் இருக்கலாம். Though it is not possible to straightaway take action based on the finding of a Commission of Enquiry, action should have been proceeded on independent material' என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் சொல்லியதைப் போலவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே வார்டர், சங்குப் பிள்ளை பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். உதவி ஜெயிலர் சில்வஸ்டர். கிரேட் 1 வார்டர் திருநாவுக்கரசு கிரேட் 2 வார்டர் பாப்பு ஆகியவர்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு விசாரணை மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. சி. ஐ. டி. கிரைம் பிராஞ்சை சேர்ந்த குற்றப் புலனாய்வுத் துறை இந்த விசாரணையை மேற்கொண்டு நடத்திவருகிறது.

விசாரணையின் அறிக்கைகூட அரசுக்குத் தற்பொழுது வந்திருக்கிறது; எனக்கு வந்துச் சேரவில்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும், மற்றவர்களும் பேசும்பொழுது புலனாய்வுத் துறை வசாரித்த பிறகு நடவடிக்கை பழுதுண்டு போகும் என்ற அளவிற்குச் சிறையிலே சிலர் அச்சுறுத்தப்பட்டார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். என்னிடத்திலேயும் நேரிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுகுறித்துக்கூட சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு நான் கூறியிருக்கிறேன். கண்டிப்பாக குற்றவாளிகள் தப்பிக்க இந்த அரசு ஒருசூறையும் இடம் தராது என்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புலனாய்வு அறிக்கையின் அடிப்படையில் கண்டிப்பாக நடவடிக்கைகளை உடனே அரசு எடுக்கும் என்று முதற்கண் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசும்பொழுது பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னாலே சிறைத் துறை மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை, சீர்த்திருத்த மேம்பாடுகளை இன்னும் விரைந்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல நிதி ஆதாரப் பற்றாக்குறை ஒன்றுதான் இதற்கெல்லாம் தடை கற்களாக இத்தனை ஆண்டுகளாக இருந்து வந்திருக்கிறதே தவிர, நிதி போதிய அளவிற்கு மைய அரசினிடத்திலிருந்து கிடைத்திருந்தால் இவைகளெல்லாத எப்பொழுதோ நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதை அரசு உணர்கிறது. இன்னும் பல்வேறு மேம்பாடுகளை விரைவாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதில் அரசு மிகவும் அக்கறையோடு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு சி. பான்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

பல சீர்திருத்தங்களைக் குறித்துப் பல ஆலோசனைகளை கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்களும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை முடிந்த அளவிற்கு அவரவர்கள் இருக்கின்ற ஊர்களுக்குப் பக்கமாக இருக்கும்பொழுது பிரச்சனைகள் மிகவும் குறைய வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அரசு அந்த ஒத்துக்கொள்கிறது. ஆனால் தற்போதிருக்கின்ற இடவசதி மிகவும் குறைவாகப் இருக்கின்ற காரணத்தால் சில சிறைச்சாலைகள் அதிக இட வசதியைக் கொண்டதாகவும், சில சிறைச்சாலைகள் குறைவான இடவசதியைக் கொண்டதாகவும் இருக்கின்ற காரணத்தால் சில மாவட்டங்களிலிருந்து தண்டிக்கப்படுகின்றவர்கள் எல்லாம் இடம் அதிகமாக இருக்கின்ற சிறைச்சாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் குறைபாட்டைக் களைவதற்காக அரசு தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. இவ்வாறு பல சிறைச்சாலைகளுக்கு இடவசதியை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமும், மற்ற வசதிகளைச் செய்து, தருவதன் மூலமும் கூடிய விரைவில்— நடைப்பாண்டு பல இலட்சம் ரூபாய் நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து இந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருவதால் கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு ஒன்றரை ஆண்டுக் காலத்திற்குள் இந்த இட நெருக்கடிப் பிரச்சனையைப் பெரிய அளவிற்குச் சமாளிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அதைப்போலவே, சுப்ரீம் கோர்ட் உத்தரவுப்படி விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 1978-ஆம் ஆண்டில் அந்தத் தீர்ப்பு வழங்கியதற்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அவையிலே சட்ட முன்வடிவும் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் மைய அரசு மறுத்துவிட்டது. மீண்டும் கொண்டு வர முக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, இந்தப் பிரச்சனைபற்றி, 1978 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் கைது செய்யப்பட்ட கைதிகள், பத்தாண்டுகளுக்கும் அதிகமாகச் சிறையில் இருந்திருந்தால் அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டுக் கிட்டத்தட்ட கடந்த நான்கு மாத காலமாகப் பலர் விடுதலை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட அனைவருமே விடுதலை செய்யப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு நமக்கு உறுதுணையாக இருப்பதால் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கைதிகளினுடைய உணவைப் பாதுகாக்க, தரம் சீராக இருக்க, அதைப்போலக் குறைந்த அளவு அவர்களுக்குச் சென்று சேர்கிறது என்றக் குற்றச்சாட்டு வராமல் இருக்க பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கேள்விக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கருப்பையா அவர்களும் திரு. உமாநாத் அவர்களும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி

1982 பிப்ரவரி 15] [திரு சி. பொன்னையன்]

திரு. உமாநாத் அவர்கள், நான் திருச்சிக்குச் சென்றபொழுது, சிறைச்சாலைக்குச் சென்றபொழுது சொன்னார்கள். அதைப் பரீட்சார்த்தமாக மதுரை சிறைச் சாலையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். அது வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருவதில் அனைத்துச் சிறைகளுக்கும் அந்தத் திட்டத்தை அரசு நடைமுறைப்படுத்தும். ஒவ்வொரு சிறைச்சாலையிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கைதிகளைக் கொண்ட கண்காணிப்புக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அவர்களே உணவின் தரத்தையும், அதைப் போல உணவின் அளவையும் கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பு ஏற்படும்பொழுது அதிகாரிகளில் சிலர் தவறு செய்ய எத்தனிக்கின்றபொழுது அப்படிப்பட்ட சிலரும் சிக்கிக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினால் விரைவில் அரசு அதை நடைமுறைப்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

பொருள்கள் வாங்குவதில்கூட, ஏற்கனவே பல குழுக்கள் கூறிய ஆலோசனையின் அடிப்படையில், தனியர் டெண்டர் மூலமாகத்தான் பெற வேண்டுமென்ற நிலையை எல்லாம் மாற்றி, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சதுவம் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஊட்டியிலே இருக்கிற காய்கறி உற்பத்தி செய்கின்ற உற்பத்தியாளர் சங்கங்களிலிருந்து வருகின்ற காய்கறிகளை, சிறைச்சாலைகள் நேரடியாக வாங்க வேண்டுமென்று அண்மையிலே உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். கண்காணிப்புக் குழு வருகின்ற பொழுது இரண்டும் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்றும்போது, கண்டிப்பாக வெற்றி கிடைக்கும் என்று அரசு நம்புகிறது.

அதைப் போலவே, கான்விக்ட் வார்டர் சிஸ்டத்தைப் பெறுத்த வரையில், அதை நீக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கள் அவர்கள் அந்த முறை தொடர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதிலும் பொருள் இருக்கிறது என்று கருதுகின்றேன். இவர்கள் சொல்வதிலும் பொருள் இருக்கின்றது என்று கருதுகின்றேன். இரண்டையும் ஆய்ந்து எது சரியான முடிவோ, அந்த முடிவுக்கு அரசு வரும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) I understand that several commissions have recommended the abolition of convict warders.

அடுத்து, சிறையிலே இருக்கிற கைதிகள், அவர்களுக்குக் குறைகள் ஏற்படுகின்றபொழுது, அந்தக் குறைகளை, அவர்களுக்கு நேரடியாக இருக்கிற மேலதிகாரிகள் மூலமாகத் தொழிலுக்கும்தோது, அந்தக் குறைகள் அரசினுடைய கவனத்திற்கு வராமல் போகின்ற காரணத்தால், குறைகள் தொடர் குறைகளாக இருக்கின்ற நிலமையையும் அதை மாற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள் அந்த நல்ல ஆலோசனையை நான் ஆதரிக்கின்றேன். சீல் வைக்கப்பட்ட ஒரு பெட்டியிலே கைதிகள் மனுக்களைப்

[திரு சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 15]

போட்டு, அரசுக்கு நேரடியாக வராவிட்டாலும்கூட, ஐ. ஜி. என்ற அளவிலே, ஒரு உயர் அதிகாரிக்கு நேரடியாக வருகின்ற பொழுது, அதுவும் முறையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், அந்தக் குறைபாடுகளைக் களைய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதை நடைமுறைப்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. சேர். அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலைக்குள்ளே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்று பார்க்கக்கூடிய முறை முன்னால் இருந்ததே, இப்பொழுது அவர்கள் செல்லக் கூடாது, உள்ளே சென்று பார்க்கக் கூடாது என்று தடை விதிக்கப்படுகிறதே, அந்தத் தடையை நீக்கி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிறைச்சாலைகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள நடைமுறைகளைப் பார்க்க அனுமதி வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிறைச்சாலைக்குச் சென்று வருகின்ற அனுமதி எப்பொழுது இருந்தது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. But that would have been at the time when the Advisory Board was in existence என்று நான் கருதுகிறேன். ஆலோசனைக் குழுவை அரசு அமைக்க இருக்கிறது. அந்த ஆலோசனைக் குழுவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கண்டிப்பாக இடம் பெறுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர்களே, அதைப் போல, பல்வேறு நடவடிக்கைகளை, சிறைச் சீர்திருத்தம் குறித்து கடந்த கால வரலாற்றில் இல்லாத அளவிற்குத் தற்போது நாம் எடுத்து வருகிறோம். தற்போதுகூட கிட்டத்தட்ட ரூ. 8 கோடியே 62 இலட்சம் செலவில், அதிகப் படியான அக்காமடேஷன் பெசிலிட்டிஸ், சிறைச்சாலைகளுக்குச் செய்வதற்கும், அதன்மூலமாக கைதகளிடையே இடநெரிசல் இல்லாமைக்கும், வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்காக, இன்னும் ரூ. 6 கோடியே 31 இலட்சம் செலவில், சில திட்டங்களையும் அரசு நடைமுறைப்படுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் பூரணமாக, முன்னேறக் கிட்டத்தட்ட 1½ ஆண்டுகாலத்திருந்து 2 ஆண்டுக் காலம் ஆகலாம். காரணம் கட்டிட வேலைகள் முதற்கொண்டு பல வேலைகள் இருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் முடியும்போது, இந்தப் பிரச்சனைகள் அனைத்தும் தீரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

பரோல் கண்டிஷன்களைப் பொறுத்தவரையிலே, மதுரையிலே நடந்த நிகழ்ச்சியின் காரணமாக, அங்கு சில கட்டுப்பாடுகளை அதிகமாக விதிக்க வேண்டிய கட்டாய நிலை

1982 பிப்ரவரி 15]

[திரு சி. பொன்னையன்]

ஏற்பட்டது. ஒரு கைதியை, விடுதலை செய்யக்கூடிய, தனக்கிருந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, குப்பரினடென்டன்ட் விடுதலை செய்ய, கைதியுடைய நன்னடத்தை பற்றியும் கருதாமல், அவர் வெளியே சென்றால், அந்தப் பகுதியிலே அவருக்கு இருக்கிற எதிர்ப்பை அல்லது, அவர் கொண்டிருக்கிற கோப உணர்வு எப்படி இருக்கும் என்பதனையும் ஆராயாமல், விட்டுவிட்ட காரணத்தால், இரண்டு கொலைகள் நிகழ்ந்துவிட்டன என்பதை ஒட்டி, இதைச் சற்றுக் கண்டிப்பாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென உத்தரவிட்டு, அது நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. ஆனால் தற்போது, மாதங்கள் சில ஆகிவிட்ட காரணத்தாலும், அதனால் சில நல்லவர்களுக்கும், கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகள், வசதிகள் கிடைக்க வாய்ப்பில்லாத காரணத்தாலும், அதை ஓரளவுக்குக் கண்டிப்பாக தளர்த்த வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சி ஜெயிலர் விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாக என்னிடத்தில் சொன்னார். நானும் அவரிடம் வருகிறேன். என்று சொல்லி, நானே திருச்சி சிறைச்சாலைக்குச் சென்றேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களையும் உடன் வாருங்கள் என்று அழைத்துச் சென்று குறைகளைக் கேட்டோம். அப்போது சில பிரச்சினைகளை பற்றி என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். ஜெயிலரிடம் நான் விளக்கம் கேட்டேன், இவரைப் பற்றி அப்படி கூறியது உண்மையா என்று கேட்டதற்கு அவர் ஒரு விளக்கம் தந்திருக்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் மிகவும் பண்புமிக்க, திறமை மிக்க ஒரு அரசியல்வாதி, அவர் ஒரு பொது தொண்டிலே மிகச் சிறப்பாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் மீது மதிப்பும், மரியாதையும் அதிகமாக இருக்கிறது. அவரைப் பற்றி நான் அப்படிச் கூறவில்லை, அப்படிச் கூறுவதாக எண்ணுவதும் தவறு. அதற்காக வருத்தப்படுகிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார். அசைத்தான் இந்த அவையின் மூலமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக நேரடியாகக் கொள்முதலை மேற்கொண்டு வாங்குகின்ற முறையினை மேற்கொண்டு இருக்கும்போது, இந்த டெண்டர் சில்லம் என்ற ஒன்றிலே தலையிட்டு தவறு செய்கின்ற வாய்ப்பு அறவே ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற காரணத்தால் இந்த முறையை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற போது குறைகளை களையப்படும் என்று கூறி நான் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

20 SEP 1982

திரு. ரா. உமாநாதன் துணைத் தலைவர் அவர்களே, டென்ட்ரை விட்டுவிட்டு கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் சப்ளை வாங்குவதன் மூலம் வாங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளும் கொல்லூட் பண்ணி, தனியார் சப்ளை செய்வதற்குரிய வாய்ப்பை ஏற்பாடு செய்து கூட்டுறவு வவுச்சர்களும் கொடுக்கிறார்களே, அதற்கு என்ன செய்யப் பேசுகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே தெளிவாகத் சொன்னேன். உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து இது பெறப்படுகிறது என்று சொன்னேன். நிலகிரியில் உள்ளகாய்கறி உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு அமைப்பின்மூலம், விவசாயிகளே அங்கத்தினர்களாக உள்ள அந்த அமைப்பு நேரடியாகத் தரவேண்டும் என்று நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதாக நான் சொன்னேன்.

திரு. வி.வி. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைதண்டனையில் உள்ளவர்களை பரோலில் விடுவது அரசு உரிமையா? ஏன் என்றால், இப்போது உச்சநீதி மன்றம் பரோலில் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பரோலில் விடுகின்ற அதிகாரம் சிறைக் காவலர்களுக்கு இருக்கின்றது, அரசுக்கும் இருக்கின்றது. சில தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் வருகின்றபோது அதுவும் உத்தரவிடுகிறது.

திரு. அ. ரகுமான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் ஒரே ஒரு கேள்விக்கு மட்டும் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று பணிவேடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை. நேற்று கூட திரு. கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பேரில் இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த விவாதத்திலே அது வராது. விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (16-2-1982) காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.09 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

— எதுவுமில்லை —